

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 29.1.2014
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

EU:n luottolaitosten häiriönsietokykyä parantavista rakennetoimenpiteistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2014) 30 final}
{SWD(2014) 31 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Euroopan unioni (jäljempänä ”unioni”) ja sen jäsenvaltiot ovat talous- ja finanssikriisin alusta alkaen ryhtyneet tarkistamaan perinpohjin finanssialan sääntelyä ja valvontaa.

Pankkialalla unioni on käynnistänyt joukon uudistuksia, jotta voidaan luoda turvallisempi, vakaampi, läpinäkyvämpi ja vastuullisempi rahoitusjärjestelmä, joka toimii koko talouden ja yhteiskunnan hyväksi. Unionin pankkiala on sekä absoluuttisesti (42,9 biljoonaa) että suhteellisesti (lähes 350 prosenttia unionin BKT:stä) tarkastellen kuitenkin edelleen hyvin laaja sektori. Unionin suurimpien yksittäisten pankkien koko niiden omaisuuserinä laskien on jokseenkin tai lähes sama kuin niiden kotimaan BKT. Nämä pankit ovat edelleen liian suuria, jotta niiden voisi antaa kaatua, liian suuria pelastettaviksi ja liian monitahoisia kriisinratkaisun kannalta.

Tähän liittyen komission jäsen Michel Barnier ilmoitti marraskuussa 2011 korkean tason työryhmän perustamisesta arvioimaan tarvetta unionin pankkialan rakenteiden uudistamiselle. Suomen Pankin pääjohtajan Erkki Liikasen johdolla toiminut työryhmä (jäljempänä ”korkean tason työryhmä”)¹ esitti raporttinsa lokakuussa 2012. Raportissa todettiin, että pankkialan rakenneuudistus on tarpeen meneillään olevien uudistusten täydentämiseksi, ja suositeltiin omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin ja muun suuririskisen kaupankäynnin pakollista erottamista omaksi oikeussubjektikseen pankkikonsernin sisällä. Erottaminen olisi pakollista vain siinä tapauksessa, että erotettavat toiminnot muodostavat merkittävän osuuden pankkien liiketoiminnasta.² Euroopan parlamentti hyväksyi 3. heinäkuuta 2013 suurella enemmistöllä valiokunta-aloitteisen mietinnön *EU:n pankkialan rakenteiden uudistaminen*³, jossa puolletaan unionin tasolla toteutettavia rakenneuudistustoimenpiteitä sellaisiin pankkeihin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi, jotka ovat ”liian suuria kaatuakseen” (jäljempänä TBTF-pankit)⁴.

Ehdotus on olennainen osa unionin vastausta TBTF-pulmaan. Ehdotuksen tavoitteena on välttää hallitsemattomien jäännösriskien syntyminen unionin pankkijärjestelmässä. Se rajoittaa pankkien taseen keinotekoista kasvua erityisesti toiminnoissa, jotka ovat luonteeltaan puhtaasti spekulatiivisia, vähentäen näin riskiä turvautumisesta veronmaksajien rahoihin kaatuvien pankkien pelastamiseksi sekä mahdollisen kriisinratkaisun kustannuksia ja monimutkaisuutta tapauksissa, joissa kriisinratkaisuun on ryhdyttävä. Se on myös tärkeä täydentävä toimenpide direktiiville luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä (BRRD).⁵

¹ Työryhmän toimeksianto ja jäsenet: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

² Korkean tason työryhmä esitti myös seuraavat suositukset: 2) tervehdyttämisen ja kriisinratkaisusuunnitelma voi pankkikohtaisesti vaatia toimintojen laajempaa erottamista, 3) velkakirjojen arvon alaskirjausta on käytettävä kriisinratkaisuvälineenä, 4) kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin varoihin ja kiinteistöihin liittyvien lainojen pääomavaatimuksia on tarkasteltava uudelleen ja 5) on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on vahvistaa pankkien hallintoa ja valvontaa pankkivalvonnan ja markkinakurin lujittamiseksi.

³ Euroopan parlamentti (McCarthy 2013), *EU:n pankkialan rakenteiden uudistaminen*, 2013/2021 (INI).

⁴ Ilmaisulla ”liian suuri kaatuakseen” (*too big to fail*, TBTF) tarkoitetaan sitä, että pankki on liian tärkeä, liiaksi keskinäisissä kytköksissä tai liian monitahoinen, jotta sen voitaisiin antaa kaatua. Ks. myös Euroopan komissio (2013b).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi XX/XXXX/EU luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivien 77/91/EY ja 82/891/EY, direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY ja 2011/35/EY ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L [...]).

Rakenteelliset uudistukset eivät toistaiseksi ole olleet G20-ryhmän hyväksymällä kansainvälisellä uudistusten asialistalla. Useat lainkäyttöalueet eri puolilla maailmaa ovat kuitenkin panneet täytöntöön tai ehdottaneet toimenpiteitä edellä mainittuihin ongelmiin puuttumiseksi. Osa jäsenvaltioista (Saksa, Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta ja Belgia) on viime vuosina tehnyt uudistusaloitteita. Yhdysvallat hyväksyi hiljattain ns. Volckerin säännön, joka kieltää pankeilta omaan lukuun harjoitettavan kaupankäynnin. Kansainväliset järjestöt ovat vaatineet maailmanlaajuisia keskustelua pankkialan rakenteista ja liiketoimintamalleista. Tähän liittyvien uudistusaloitteiden moninaisuuden vuoksi ja jotta estettäisiin se, että päällekkäiset tai ristiriitaiset toimenpiteet vaikuttavat kansainvälisesti toimiviin pankkeihin, G20-johtajat kehottivat viimeksi pitämässään huippukokouksessa Pietarissa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmää (FSB) arvioimaan pankkialan rakenteellisten uudistusten johdonmukaisuutta rajojen yli ja vaikutuksia maailmanlaajuisen rahoitusvakauden kannalta. Ehdotuksessa otetaan tarkoin huomioon kehitteillä olevat kansainväliset koordinoitupyrkimykset ja tunnustetaan tarve estää mahdollisuudet käyttää hyväksi sääntelyn katvealueita.

Tämän ehdotuksen mukana on siihen suoraan liittyvä ehdotus, jolla puututaan toiseen finanssialan kriisien leviämiskanavaan, nimittäin markkinaosapuolten, muun muassa järjestelmän kannalta merkittävien pankkien, keskinäisten sidossuhteiden muodostumiseen läpinäkymättömien kaupankäyntikytkösten kautta arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa. Komission 19. maaliskuuta 2012 varjopankkitoiminnasta julkaisemassa vihreässä kirjassa⁶ todetaan, että pankkien tiukempi sääntely saattaa siirtää huomattavan osan pankkitoiminnasta perinteisen pankkitoiminnan ulkopuolelle ns. varjopankkitoimintaan, joka määritellään ”luotonvälitysjärjestelmäksi, jossa on mukana tavanomaisen pankkijärjestelmän ulkopuolisia laitoksia ja toimintoja”⁷. Euroopan parlamentti antoi 20. marraskuuta 2012 varjopankkitoimintaa koskevan päätöslauselman⁸, jossa se korosti tarvetta varmistaa, että rahoituslaitosten rakenteet ja toiminnot saadaan avoimemmiksi, sekä katsoi, että valvontaviranomaisten on saatava tietoja varjopankkitoiminnan tasosta, kuten takaisinostosopimuksista ja arvopapereiden lainaksiannosta. Komissio korosti 4. syyskuuta 2013 varjopankkitoimintaa koskevassa tiedonannossaan⁹, että arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, kuten takaisinostosopimusten ja arvopapereiden lainaksiannon, muiden vastaavien transaktioiden ja edelleenpanntauksen läpinäkyvyyden parantaminen on olennaisen tärkeää keskinäisiin kytköksiin, liialliseen vivutukseen ja suhdanteita vahvistavaan käyttäytymiseen liittyvien riskien seurannan kannalta.

Nämä perustelut rajoittuvat käsillä olevaan ehdotukseen, joka koskee luottolaitosten toimintojen rakenteellista eriyttämistä.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Sidosryhmiä on kuultu useaan otteeseen. Korkean tason työryhmä tapasi useita sidosryhmiä toimeksiantonsa aikana ja järjesti pankeille, yritysasiakkaille, vähittäisasiakkaille sekä näiden

⁶ COM(2012) 102 final, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_fi.pdf.

⁷ Määritelmää käytetään FSB:n 27. lokakuuta 2011 julkistamassa selvityksessä *Shadow Banking: Strengthening Oversight and Regulation*, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf.

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=EN>.

⁹ Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille *Varjopankkitoiminta – Finanssialan uusien riskien torjuminen*, COM(2013) 614.

järjestöille suunnatun julkisen kuulemisen.¹⁰ Myös komissio järjesti julkisen sidosryhmäkuulemisen lokakuussa 2012.¹¹ Pankkialan rakenteiden uudistuksista ja koordinoitun toiminnan tarpeesta unionin tasolla on keskusteltu myös jäsenvaltioiden kanssa.

Vaikutusten arviointia laatiessaan komissio kuuli sidosryhmiä toistamiseen keväällä 2013 ja pyysi pankkeja mallintamaan erityyppisten rakenneuudistusvaihtoehtojen vaikutuksia.¹² Saaduista 500 vastauksesta käyvät selvästi ilmi näkemyserot yhtäältä pankkien ja toisaalta asiakkaiden ja pankkialan ulkopuolisten rahoituslaitosten välillä. Edelliset vastustavat toimintojen rakenteellista erottamista, jälkimmäiset laajalti kannattavat sitä. Muissa vastaajaryhmissä näkökannat jakaantuivat tasapainoisemmin.

Maaliskuussa 2013 perustettiin komission yksiköiden välinen pankkialan rakenteiden uudistamista käsittelevä ohjausryhmä, jossa ovat edustettuina pääosastot COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ, TAXUD ja JRC. Ohjausryhmä on kokoontunut maalisi-, huhti- ja syyskuussa 2013 ja tukenut vaikutusten arvioinnin laatimista.

Vaikutusten arvioinnin luonnos toimitettiin 19. syyskuuta 2013 komission vaikutusarviointilautakunnalle, jonka kanssa siitä keskusteltiin 16. lokakuuta 2013. Lautakunta antoi suosituksia parannuksiksi 18. lokakuuta 2013. Tärkeimpinä suosituksina oli i) parantaa ongelman kuvausta ja perusskenaariota, ii) kuvata ja selittää uudistusvaihtoehdot paremmin, iii) arvioida etusijalle asetettujen uudistusvaihtoehtojen vaikutukset paremmin ja esittää parempi näyttö niiden tuloksellisuudesta, iv) parantaa sidosryhmien näkemysten esitystä ja v) lisätä sanasto. Komission yksiköt toimittivat lautakunnalle 18. joulukuuta 2013 tarkistetun vaikutusarvioinnin ja erillisen asiakirjan, jossa lautakunnalle selvitettiin, miten sen suositukset oli otettu huomioon. Lautakunta antoi tämän jälkeen puoltavan lausunnon 15. tammikuuta 2014. Se suositteli kuitenkin edelleen lisäparannuksia ja kehotti erityisesti lujittamaan analyysia ehdotettujen toimenpiteiden perusteluista, muista uudistusvaihtoehdoista, vaikutuksista ja sidosryhmien näkemyksistä liittyen läpinäkyvyyttä palveleviin toimenpiteisiin, jotka oli otettu käyttöön vasta vaikutusten arvioinnin tarkistetussa versiossa. Lautakunta suosittelee myös parantamaan edelleen rakenneuudistusvaihtoehtojen esitystä ja arviointia etusijalle asetettujen uudistusvaihtoehtojen vaikutuksista ja tuloksellisuudesta. Vaikutusten arvioinnin lopullisessa versiossa on laajennettu merkittävästi analyysia läpinäkyvyyteen liittyvistä uudistustoimenpiteistä ja otettu huomioon myös lautakunnan kaksi muuta suositusta.

Tämän ehdotuksen yleiset kustannukset ja hyödyt on arvioitu vaikutusten arvioinnissa käyttäen laadullista analyysia ja kvantitatiivista mallinnusta. Vaikutusten arvioinnin mukaan implisiittiset tuet ovat merkittävät riippuen pankin koosta ja pankin keskinäisten kytkösten laajuudesta. Ehdotuksessa otetaan asianmukaisesti huomioon selkeät edut, jotka pankkitoimintamallien monipuolisuus tarjoaa Euroopassa, pyrkien varmistamaan, että järjestelmäriskien välttämisen ja kestävä talouskasvun rahoittamisen välinen herkkyä tasapaino säilyy.

¹⁰ Korkean tason työryhmän EU:n pankkialan rakenteiden uudistamisesta järjestämä kuuleminen, touko-/kesäkuu 2012. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. Korkean tason työryhmä sai 83 vastausta, joista suurin osa pankeilta ja muilta rahoituslaitoksilta. Seuraavaksi eniten vastauksia saatiin vähittäisasiakkailta ja niiden järjestöiltä ja loput yritysasiakkailta.

¹¹ Sidosryhmäkuuleminen korkean tason työryhmän suosituksista EU:n pankkialan rakenteiden uudistamiseksi, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. Lähes puolet saaduista 89 vastauksesta tuli pankkialan toimijoilta.

¹² ”Consultation by the Commission on the Structural Reform of the Banking Sector”, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Komission yksiköt saivat yli 500 vastausta. Vastauksia saatiin pankeilta ja muilta rahoituslaitoksilta, yritysasiakkailta, sijoittajilta, viranomaisilta, kuluttajajärjestöiltä ja yksityishenkilöiltä – vastauksia saatiin yksityishenkilöiltä 439 ja kuluttajajärjestöiltä 11 kappaletta.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta ja toissijaisuusperiaate

Ehdotetun asetuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 114 artiklan 1 kohta, jonka nojalla voidaan toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

Yhtenäiset säännöt pankkialan rakenteista parantavat rahoitusvakautta unionissa, yhdentävät finanssimarkkinoita, helpottavat konsernien kriisinratkaisun ja elvytyksen läpiviemistä hyvässä järjestyksessä, parantavat mahdollisuuksia tarjota palveluja rajojen yli ja sijoittautua muihin jäsenvaltioihin, vähentävät kilpailun vääristymiä ja estävät sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä.

Osa jäsenvaltioista on ehdottanut tai hyväksynyt rakenneuudistustoimenpiteitä kansallisia pankkijärjestelmiään varten. Jäsenvaltioiden epäyhtenäinen kansallinen lainsäädäntö, jossa ei pyritä samoihin poliittisiin päämääriin tavalla, joka on yhteensopiva ja yhtäläinen tässä asetuksessa kaavailtujen mekanismien suhteen, lisää pääoman liikkeiden ja sijoitus päätösten vääristymisen mahdollisuutta. Unionin laajuuden lähestymistavan puuttuessa pankit joutuvat mukauttamaan rakenteitaan ja toimintojaan toimiessaan eri maissa, mikä tekee pankeista entistäkin monitahoisempia ja lisää hajanaisuutta.

Epäyhtenäinen kansallinen lainsäädäntö veisi myös pohjaa pyrkimyksiltä saada aikaan yhteinen sääntökirja sovellettavaksi kaikkialla sisämarkkinoilla ja luoda toimiva pankkiunioni, koska se rajoittaisi yhteisen valvontamekanismin¹³ ja tulevan yhteisen kriisinratkaisumekanismin¹⁴ tuloksellisuutta. Epäyhtenäinen lainsäädäntö myös vaikeuttaa toiminnan hallinnointia laitoksen harjoittaessa toimintaa useissa maissa.

Unionin tasoisella yhdenmukaistamisella, johon tällä asetuksella pyritään, voidaan varmistaa, että unionin pankkikonserneja, joista monet toimivat useissa jäsenvaltioissa, säännellään yhteisten rakenteellisten vaatimusten puitteissa. Näin voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset, vähentää sääntelyn monimutkaisuutta, välttää lainsäädännön noudattamisesta rajat ylittävissä toiminnoissa aiheutuvat tarpeettomat kustannukset, edistää yhdentymisen etenemistä unionin markkinoilla ja karsia mahdollisuuksia käyttää hyväksi sääntelyn katvealueita.

Sisämarkkinoiden toiminnan edistämiseen liittyvien tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltio, joka on jo aiemmin hyväksynyt lainsäädäntöä kieltääkseen luottolaitoksia, jotka ottavat talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, harjoittamasta sijoitustoimintaa päämiehenä ja pitämästä varoja kaupankäyntitarkoituksessa, voi pyytää komissiolta lupaa vapauttaa III luvun säännöksistä (”tiettyjen kaupankäyntitoimien eriyttäminen”) luottolaitokset, joihin sovellettava kansallinen lainsäädäntö vastaa mainitun luvun säännöksiä. Tällä tavoin jäsenvaltiot, jotka ovat jo panneet täytäntöön vähintään vastaavia toimenpiteitä, välttyisivät kalliiksi tulevalta voimassa olevien säännöstensä mukauttamiselta näihin säännöksiin. Jottei kansallisen lainsäädännön vaikutus vaarantaisi sisämarkkinoiden tavoitetta tai toimintaa, kansallisella lainsäädännöllä on oltava samat päämäärät kuin tällä ehdotuksella ja kansallisilla oikeudellisilla ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyillä on varmistettava, että luottolaitos noudattaa oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka ovat yhteensopivia tämän ehdotuksen kanssa.

¹³ Perustettu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

¹⁴ Perustettu hyväksymällä [yhteinen kriisinratkaisumekanismi].

Ehdotuksessa otetaan asianmukaisesti huomioon rahoitusmarkkinoiden ja finanssialan innovoinnin nopea kehitys sekä unionin sääntely- ja valvontapuitteiden kehitys. Jotta voidaan varmistaa tehokas ja johdonmukainen valvonta ja yhteisen sääntökirjan kehittäminen pankkialalle, tässä ehdotuksessa kaavaillaan tärkeää roolia Euroopan pankkiviranomaiselle (jäljempänä ”EPV”). Toimivaltaisten viranomaisten on määrä kuulla EPV:tä tietyistä päätöksistä siten kuin tässä ehdotuksessa esitetään, minkä lisäksi EPV laatii luonnoksia teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi ja antaa kertomuksia komissiolle. Tällä on erityisen suuri merkitys 9, 10, 13 ja 21 artiklassa esitetyissä tilanteissa.

3.2. Suhteellisuusperiaate

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimuksen) 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tällä asetusehdotuksella kielletään suuria unionin luottolaitoksia ja pankkikonsernejä käymästä kauppaa omaan lukuun ja harjoittamasta tiettyjä siihen liittyviä toimintoja.

Omistuksen eriyttäminen voi olla tehokkain rakenneuudistusväline pyrittäessä saavuttamaan erityiset tavoitteet eli helpottamaan kriisinratkaisua ja rajoittamaan moraalikatoa, eturistiriitoja sekä pääoman ja resurssien virheellistä kohdentamista. Omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin kieltämisen potentiaaliset hyödyt näkyisivät erityisen vahvasti riskien, monitahoisuuden, keskinäisten kytkösten ja eturistiriitojen vähenemisenä. Vaihtoehtoon liittyy kuitenkin haasteita johtuen siitä, että omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä voi olla vaikea erottaa muista samankaltaisista kaupankäyntitoimista, varsinkin markkinatakkauksesta, minkä vuoksi toimenpiteen oikeasuhteisuutta tuetaan määrittelemällä kiellon kohteena olevat toiminnot kapeasti. Pienempien pankkien jättäminen pois kiellon piiristä on perusteltua, koska kiellolla voisi olla kohtuuton vaikutus näiden pankkien kannalta, jos ne joutuisivat luopumaan osista kaupankäyntisalkkuaan.

Ehdotettu asetus velvoittaa toimivaltaiset viranomaiset tekemään järjestelmällisen tarkastelun eräistä muista toimista, nimittäin markkinatakkauksesta, sijoittajana/järjestäjänä toimimisesta arvopaperistamisesta ja tietyillä johdannaisilla harjoitettavasta kaupankäynnistä. Nämä katsotaan toiminnoiksi, joihin liittyy suurin riski siitä, että omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä harjoitetaan kiellon vastaisesti, mikä voisi aiheuttaa riskejä perusluottolaitoksen ja unionin rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan valtuudet vaatia toimintojen eriyttämistä. Näiden valtuuksien käytössä ei ole kyse yleistetystä toimenpiteestä, vaan toimivaltainen viranomainen voi käyttää omaa harkintaansa yhdenmukaistettuja parametreja soveltaen. Vain tietyissä olosuhteissa, jos riskit ylittävät yhdenmukaistetuilla parametreilla määriteltävän tason, toimivaltainen viranomainen veloitetaan vaatimaan erottamista. Tätä lähestymistapaa pidetään oikeasuhteisena, koska se velvoittaa eriyttämiseen vain tietyissä olosuhteissa ja sen jälkeen, kun on tehty perusteellinen tarkastelu kyseisten toimintojen vaikutuksesta perusluottolaitoksen riskiprofiiliin ja -käyttäytymiseen.

Ehdotetun asetuksen kohderyhmänä ovat suuret luottolaitokset ja pankkikonsernit. Koska ehdotuksen päätarkoituksena on poistaa järjestelmään liittyviä jäännösriskkejä unionin finanssijärjestelmässä, ehdotuksen toimenpiteiden laajentaminen kaikkiin luottolaitoksiin olisi kohtuutonta ja voisi johtaa perusteettomiin kustannuksiin erityisesti pienemmille luottolaitoksille.

Luottolaitoksiin, jotka jäävät ehdotetussa asetuksessa asetettujen kynnsarvojen alapuolelle, ei sovelleta siinä kaavailtuja rakennetoimenpiteitä. Jäsenvaltio tai toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin päättää määrätä vastaavia toimenpiteitä myös pienemmille luottolaitoksille.

Ehdotetussa asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus, omistusoikeus sekä oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

3.3. Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

Tässä jaksossa esitetään lyhyesti tämän asetuksen pääosat.

3.3.1. Rakenteellisen erottamisen tavoitteet ja kohde

Ehdotetun asetuksen tavoitteena on parantaa rahoitusvakautta unionissa suurten pankkien rakenteiden uudistamisen avulla ja näin täydentää unionin tasolla jo käynnissä olevia finanssialan sääntelyn uudistuksia. Ehdotetun asetuksen 1 artiklassa esitetään uudistuksen tavoitteet.

Ehdotetun asetuksen 2 artiklassa esitetään asetuksen kohde eli sääntöjen antaminen rakenteellisista muutoksista TBTF-pankeille kieltämällä omaan lukuun tapahtuva kaupankäynti ja määräämällä, että tietyt kaupankäyntitoimet voidaan erottaa erilleen muista.

3.3.2. Soveltamisala

Ehdotetun asetuksen 3 artiklan mukaan asetusta sovelletaan pankkeihin, jotka täyttävät tietyt kriteerit ja ylittävät tietyt kynnysarvot.

- 1) Vaatimuksia sovelletaan eurooppalaisiin pankkeihin, jotka katsotaan maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi.
- 2) Vaatimuksia sovelletaan pankkeihin, jotka ylittävät seuraavat kynnysarvot kolmena peräkkäisenä vuonna: a) pankin kokonaisvarat yli 30 miljardia euroa¹⁵ ja b) pankin kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät rahoitusvarat ja -velat kokonaismäärältään yli 70 miljardia euroa tai 10 prosenttia niiden kokonaisvaroista.

Ehdotetun asetuksen 22 ja 23 artiklassa esitetään yksityiskohtaisemmin, miten ”kaupankäyntitoimet” olisi laskettava (toimivaltaisten viranomaisten tarkastelussa, jonka pohjalta päätetään näiden toimien erottamisesta erilleen luottolaitoksesta). Koska pankkialan rakenteiden uudistamisessa keskitytään pankkitoimintoihin, 23 artiklan 2 kohdassa todetaan, että finanssiryhmittymien tapauksessa laskelmasta on jätettävä pois vakuutuslaitosten ja finanssialan ulkopuolisten yritysten toiminnot.

Ehdotettua asetusta sovelletaan unionin luottolaitoksiin ja niiden EU-emoyrityksiin sekä niiden tytäryrityksiin ja sivuliikkeisiin, myös kolmansissa maissa. Sitä sovelletaan myös unionissa toimiviin kolmansien maiden pankkien sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin. Tällainen laaja alueellinen soveltamisala on perusteltu, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja välttää se, että toimintoja siirretään unionin ulkopuolelle vaatimusten kiertämiseksi. Unionin pankkien ulkomaiset tytäryritykset ja ulkomaisten pankkien EU-sivuliikkeet voidaan kuitenkin vapauttaa vaatimuksista, jos niihin sovelletaan vastaavia eriyttämissääntöjä (4 ja 27 artikla). Ehdotetun asetuksen 4 artiklan 2 kohta antaa mahdollisuuden toiseen vapautukseen: valvontaviranomaisilla on valtuudet vapauttaa eriyttämisvaatimuksesta ulkomaiset tytäryritykset konserneissa, joilla on autonominen maantieteellinen hajautettu rakenne, noudattaen nk. MPE-kriisinratkaisustrategiaa (Multiple Point of Entry).

¹⁵ Tämä on asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 käytetty ”merkittävien laitosten” kynnysarvo.

Soveltamalla eriyttämisvaatimusta koko monikansalliseen yritysryhmään riippumatta yritysten maantieteellisestä sijainnista pankeilla ei ole mahdollisuutta kiertää vaatimusta siirtämällä yksittäisiä toimintoja unionin ulkopuolelle. Lisäksi täydentämällä laajaa alueellista kattavuutta säännöillä kolmansien maiden vastaavuudesta voidaan lieventää mahdollisia ekstraterritoriaalisuuteen liittyviä ongelmia suhteessa kolmansien maiden lainkäyttöalueisiin. Vaatimalla ulkomaisia pankkeja erottamaan toimintonsa unionissa voidaan myös taata tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ja sitä kautta pienentää riskiä epäterveestä kilpailusta.

3.3.3. Omaan lukuun käytävän kaupan kieltä (II luku)

Ehdotetun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan luottolaitos ja samaan konserniin kuuluvat yhteisöt eivät saa käydä kauppaa omaan lukuun rahoitusinstrumenteilla ja hyödykkeillä. Johdonmukaisia unionin kattavia tietoja yksittäisistä pankkitoiminnoista on vain niukalti, mutta saatavilla oleva näyttö viittaa siihen, että omaan lukuun tapahtuva kaupankäynti muodostaa rajallisen osan pankkien taseesta.¹⁶ Sama näyttö osoittaa kuitenkin myös, että tällainen kaupankäynti oli merkittävää ennen kriisiä ja ettei ilman sääntelyllistä väliintuloa ole takeita siitä, etteikö sen osuus jälleen kasvaisi tulevaisuudessa.

On vaikea määritellä omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä ja erottaa sitä markkinatakauksesta. Ehdotetun asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa, jossa omaan lukuun tapahtuva kaupankäynti määritellään kapeasti, kielletään kaupankäyntiyrityksien, muiden yksiköiden ja osastojen ja yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden toimet, joiden nimenomaisena tarkoituksena on ottaa positioita voiton tuottamiseksi omaan lukuun ilman kytköstä asiakkaan toimintaan tai yhteisön suojaamiseen riskiltä.

Ehdotetun asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa selvennetään, että jos ehdotetun asetuksen soveltamisalaan 3 ja 4 artiklan mukaisesti kuuluvat luottolaitokset käyttävät erityisiä rakenteita ostaakseen ja myydäkseen rahamarkkinainstrumentteja kassanhallinnan tarkoituksiin, kyseistä kieltä ei sovelleta niihin. Unionissa valtion joukkolainoilla käytävä kauppa on niin ikään vapautettu kiellosta (6 artiklan 2 kohdan a alakohta) mahdollisten kielteisten seurannaisvaikutusten välttämiseksi näillä keskeisen tärkeillä markkinoilla. Tämä vapautus vastaa analogisesti vapautusta, joka valtion joukkolainoilla käytävälle kaupalle myönnetään toimien arviointiin liittyen (8 artiklan 2 kohta).

Vaikka omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin kieltä voitaisiin periaatteessa laajentaa koskemaan kaikkia pankkeja, kieltä ehdotetaan sovellettavan ainoastaan 3 artiklassa tarkoitettuihin pankkeihin. Jotta estettäisiin pankkeja kiertämästä kieltä esimerkiksi omistamalla hedgerahastoja tai sijoittamalla niihin, 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan pankkeja, joilta omaan lukuun tapahtuva kaupankäynti on kielletty, kielletään myös sijoittamasta hedgerahastoihin – tai yhteisöihin, jotka käyvät kauppaa omaan lukuun tai toimivat järjestäjänä hedgerahastoissa – ja omistamasta tällaisten rahastojen tai yhteisöjen osakkeita (tai niihin liittyviä sertifikaatteja/johdannaisia). Kiellosta vapautetaan vivuttamattomat ja suljetut rahastot – jotka ovat pääasiassa pääomasijoitus- ja riskipääomarahastoja sekä yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneita rahastoja – ottaen huomioon niiden rooli reaalitalouden rahoituksen tukijana (6 artiklan 3 kohta). Näiden kieltojen alaiset luottolaitokset voivat edelleen tarjota pankki-/säilytyspalveluja hedgerahastoille.

3.3.4. Mahdollinen tiettyjen kaupankäyntitoimien eriyttäminen (III luku)

Pankit harjoittavat myös useita muita kaupankäynti- ja sijoituspankkitoimintoja, kuten markkinatakausta, luotonantoa riskipääoma- ja pääomasijoitusrahastoille, sijoittajana ja

¹⁶ Ks. vaikutusarvioinnin liite 6.

järjestäjänä toimimista riskialttiissa arvopaperistamisessa, johdannaisten myyntiä ja kauppaa jne. Pankkikonsernit voivat toimivaltaisen viranomaisen harkinnan mukaan jatkaa näiden muiden toimintojen harjoittamista. Toimivaltaisen viranomaisen on tällöin tehtävä näistä kaupankäyntitoimista tarkastelu, ja niillä on valta (ja tietyissä olosuhteissa velvollisuus) erottaa erilleen osa toimista (markkinatakaus, riskialtis arvopaperistaminen, monimutkaiset johdannaiset), jos ne ylittävät tietyt parametrit. Näin pyritään välttämään se riski, että pankit kiertävät 6 artiklan kieltoa harjoittamalla piilokauppaa omaan lukuun ja että kaupankäyntitoimista, joita kielto ei koske, kehittyy liian merkittäviä tai voimakkaasti velkaantuneita. Ehdotetun asetuksen peruseräteenä on, että ”talletuksia ottavat yhteisöt” voivat pankkikonserneissa harjoittaa kyseisiä toimintoja niin kauan kuin toimivaltainen viranomainen ei tee päätöstä siitä, että niistä on huolehdittava erillisessä ”kaupankäyntiyhteisössä”.

3.3.4.1. Toiminnot, joita erottaminen koskee

Ehdotetun asetuksen 8 artiklassa määritellään kaupankäyntitoimet laajasti toteamalla, että niillä tarkoitetaan muita toimia kuin esimerkiksi talletussuojan piiriin kuuluvien talletusten ottamista, luotonantoa, vähittäismaksupalveluja ja eräitä muita toimintoja. Ehdotetun asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa vapautetaan unionin valtion joukkolainat velvollisuudesta tehdä niistä tarkastelu ja mahdollisuudesta erottaa ne erilleen muista toiminnoista. Tällainen vapautus vastaa nykyistä nollariskipainotuksiin pääomavaatimuksia koskevassa asetuksessa ja direktiivissä¹⁷ (CRR/CRD IV) omaksuttua käytäntöä. Ehdotetun asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa todetaan kuitenkin, että komissio voi delegoiduilla säädöksillä laajentaa vapautuksen koskemaan myös muita kuin unionin valtion joukkolainoja, jos ne täyttävät tietyt ehdot.

3.3.4.2. Velvollisuus tehdä tarkastelu toimista

Ehdotettu asetus velvoittaa toimivaltaisen viranomaisen tekemään tarkastelun sellaisten pankkien kaupankäyntitoimista, joiden osalta kynnysarvot ylittyvät, mukaan lukien varsinkin kolme toimintoa, jotka ovat joko erityisen lähellä omaan lukuun käytävää kauppaa ja saattavat näin ollen sisältää piilokauppaa omaan lukuun (markkinatakaustoiminta) tai jotka olivat avainasemassa finanssikriisin kannalta (sijoittajana ja järjestäjänä toimiminen riskialttiissa arvopaperistamisessa ja kaupankäynti muilla kuin sellaisilla johdannaisilla, jotka on nimenomaisesti sallittuärkevän riskinhallinnan tarkoitukseen). Toimivaltaiset viranomaiset arvioivat nämä toimet tietyin parametrein, joita mukautetaan käyttäen valvontatietoja. Parametrit koskevat suhteellista kokoa, velkaantuneisuutta, monitahoisuutta, kannattavuutta, toimiin liittyvää markkinariskiä ja keskinäisiä kytköksiä (9 artiklan 2 kohta). Niiden johdonmukaisen mittauksen ja soveltamisen varmistamiseksi 9 artiklan 4 kohdassa annetaan Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) tehtäväksi laatia sitova tekninen täytäntöönpanostandardi komission hyväksyttäväksi.

3.3.4.3. Valta toimintojen eriyttämiseen

Asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltainen viranomainen on vaadittava toimintojen eriyttämistä, jos pankkien kaupankäyntitoiminta (markkinatakaus, sijoittajana ja järjestäjänä toimiminen riskialttiissa arvopaperistamisessa ja kaupankäynti tietyillä johdannaisilla) ja siihen liittyvät riskit ylittävät tietyt kynnysarvot ja täyttävät tietyt

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1); Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

parametreihin liittyvät ehdot. Jos pankki voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, etteivät nämä toimet vaaranna unionin rahoitusvakautta ottaen huomioon ehdotetun asetuksen tavoitteet, toimivaltainen viranomainen voi päättää olla vaatimatta eriyttämistä.

Ehdotetun asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa todetaan, että toimivaltainen viranomainen voi vaatia tietyn kaupankäyntitoimen erottamista katsoessaan, että kyseinen toimi uhkaa pankin tai unionin rahoitusvakautta ottaen huomioon ehdotetun asetuksen tavoitteet.

Toimivaltaisen viranomaisen olisi kuultava EPV:tä ennen 10 artiklassa tarkoitettujen päätösten tekemistä ja ilmoitettava EPV:lle lopullisesta päätöksestään.

Ehdotetun asetuksen 10 artiklan 5 kohdassa komissiolle annetaan valta hyväksyä delegoitu säädös, jossa määritetään kullekin parametrille taso, jota se ei saa ylittää, sekä ehdot eriyttämisen soveltamiselle, muun muassa se, kuinka monen parametrin on ylityttävä. Lisäksi komissiolle annetaan valta täsmentää, minkä tyyppisen arvopaperistamisen ei katsota muodostavan uhkaa rahoitusvakaudelle erityisen kriteeriluettelon mukaan, jolloin perusluottolaitos voisi harjoittaa tällaista arvopaperistamista.

3.3.4.4. Pankkien omien riskien hallinta (”kassanhallinta”)

Jos toimintoja erotetaan, 11 artiklan 1 kohdassa selvennetään, että talletuksia ottava pankki voi edelleen hallita omia riskejään. Koska kassanhallinta voi kuitenkin käsittää kauppaa omaan lukuun ja koska likviditeetin hallintaan sisältyy tiettyjen spekulatiivisten positiodien ottamista, käytössä olisi kuitenkin oltava tietyt takeet.

3.3.4.5. Riskinhallintapalvelujen tarjoaminen asiakkaille

Ehdotetun asetuksen 12 artiklassa selvennetään, että perusluottolaitos voi edelleen myydä tiettyjä riskinhallintatuotteita (ts. johdannaisia) finanssi- ja pankkialan ulkopuolisille asiakkaille. Johdannaisten myyminen asiakkaille lisää kuitenkin pankin riskejä ja voi sitä kautta muun muassa mutkistaa sen kriisinratkaisua, minkä vuoksi siihen sovelletaan eriasteisia takeita ja valvontaa. Näiden riskien vuoksi ehdotuksessa esitetään, että perusluottolaitos voi myydä keskusvastapuolen selvitettäviksi soveltuvia korko-, valuutta-, luotto-, päästöoikeus- ja hyödykejohdannaisia finanssialan ulkopuolisille asiakkailleen, vakuutusyrityksille ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaville laitoksille, mutta vain korko-, valuutta-, luotto-, hyödyke- ja päästöoikeusriskeiltä suojautumiseksi ja siten, että seurauksena olevaan position riskiin sovelletaan ylärajoja. Tiettyjen johdannaisten tunnustaminen on pankeille lisäkannustin standardoida kyseiset johdannaiset, mikä vastaa Euroopan markkinarakenneasetuksen (EMIR)¹⁸ poliittisia tavoitteita.

3.3.4.6. Kaupankäyntitoimien eriyttämistä koskevat säännöt

Jos toimivaltaiset viranomaiset vaativat edellä mainittujen kaupankäyntitoimien eriyttämistä ja nämä toimet pysyvät pankkikonsernin sisällä, ne täytyisi siirtää erilliseen oikeussubjektiin (jäljempänä ”kaupankäyntiyhteisö”). Kaupankäyntiyhteisön oikeudellisia, taloudellisia, hallinnollisia ja toiminnallisia kytköksiä muuhun konserniin olisi rajoitettava, jotta tosiasiallinen erottaminen voidaan varmistaa. Ehdotetun asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa todetaan, että jos toimintoja eriytetään, konserni on organisoitava homogeenisiksi toiminnallisiksi alaryhmiksi, jotka muodostuvat yhtäältä perusluottolaitoksista ja toisaalta kaupankäyntiyhteisöistä. Ehdotetun asetuksen 13 artiklan 5–13 kohdassa esitetään ehdot, joilla varmistetaan toimintojen vahva eriyttäminen oikeudellisesti, taloudellisesti, hallinnollisesti ja toiminnallisesti. Eriyttämisen jälkeen näissä säännöksissä esitettyjä

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012 (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

vakavaraisuusvaatimuksia olisi sovellettava kulloisiinkin alaryhmiin yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

Lisäksi 13 artiklan 11 kohdan säädetään poikkeuksista pääomavaatimuksia koskevasta asetuksesta luopumalla tietyistä vaatimuksista sen varmistamiseksi, että vakavaraisuusvaatimuksia (omat varat, likviditeetti ja tiedonantovelvollisuus) sovelletaan alakonsolidointiryhmän tasolla kulloistenkin alaryhmien toimintaan. Ryhmät, joiden katsotaan olevan keskinäisiä yhtiöitä, osuuskuntia, säästölaitoksia tai vastaavia, harjoittavat riskialtista kaupankäyntiä, minkä vuoksi niihin sovelletaan tämän ehdotuksen vaatimuksia. Näillä laitoksilla on kuitenkin hyvin erityinen omistus- ja varainhoitorakenne ja tärkeä rooli paikallis- ja aluetalouden rahoittajana. Joidenkin eriyttämiseen liittyvien sääntöjen soveltaminen voisi johtaa pitkälle meneviin muutoksiin tällaisten laitosten rakenteellisessa organisaatiossa. Tämä voisi olla suhteetonta hyötyihin nähden, jos se edellyttäisi täydellistä muutosta näiden yhteisöjen yrityskuvaan. Sen vuoksi toimivaltainen viranomainen voi päättää, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan vaatimukset täyttävä perusluottolaitos voi pitää hallussaan päämainstrumentteja tai äänioikeuksia kaupankäyntiyhteisössä, jos toimivaltainen viranomainen katsoo tällaisten päämainstrumenttien tai äänioikeuksien hallussapidon välttämättömäksi konsernin toiminnalle ja jos luottolaitos on toteuttanut riittävät toimenpiteet tähän liittyvien riskien lieventämiseksi asianmukaisesti.

Toisen olennaisen osan perusluottolaitoksen ja kaupankäyntiyhteisön välisestä eriyttämisestä muodostavat suuria asiakasriskejä koskevat rajoitukset. Ehdotetun asetuksen 14–17 artiklassa vahvistetaan tätä koskevat säännöt. Säännöillä rajoitetaan sekä konsernin sisäisiä että ulkoisia yksittäisiä ja yhteenlaskettuja suuria asiariskejä.

3.3.4.7. Eriyttämissuunnitelma

Kaupankäyntitoimien varsinaista eriyttämistä edeltää asianomaisten pankkien velvollisuus esittää ”eriyttämissuunnitelma” toimivaltaisille viranomaisille. Ehdotetun asetuksen 18 artiklan mukaan tälle suunnitelmalle olisi saatava hyväksyntä toimivaltaiselta viranomaiselta, jolla on mahdollisuus vaatia siihen tarvittaessa muutoksia tai laatia eriyttämistä varten oman suunnitelmansa siinä tapauksessa, että asianomainen pankki laiminlyö tämän tehtävän.

3.3.4.8. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välinen yhteistyö

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaan kriisinratkaisuviranomaiset voivat kriisinratkaisun suunnittelun yhteydessä vaatia pankkeja tekemään rakenteellisia muutoksia (esim. oikeudelliseen ja organisaatorakenteeseensa), jos kriisinratkaisuviranomainen pitää tätä tarpeellisenä esteiden poistamiseksi tehokkaan kriisinratkaisun tieltä. Ehdotetulla asetuksella pyritään kriisinratkaisua laajempiin tavoitteisiin, mutta on tarpeen varmistaa, että asianomaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä keskenään. Ehdotetun asetuksen 19 artiklassa todetaan, että jos toimivaltainen viranomainen päättää vaatia eriyttämistä, sen on ilmoitettava tästä kriisinratkaisuviranomaisille (19 artiklan 1 kohta) ja otettava huomioon mahdollinen purkamismahdollisuuksien arviointi, joka on meneillään tai jonka kriisinratkaisuviranomaiset ovat jo tehneet pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 13 ja 13 a artiklan mukaisesti. Samoin kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon toimivaltaisen viranomaisen ilmoitus eriyttämispäätöksestä arvioidessaan laitoksen purkamismahdollisuuksia.

3.3.4.9. Kaupankäyntiyhteisöltä kielletyt toimet

Ehdotetun asetuksen 20 artiklassa säädetään, ettei kaupankäyntiyhteisö saa harjoittaa tiettyjä toimintoja. Näitä ovat talletussuojakelpoisten talletusten ottaminen ja maksupalveludirektiivissä¹⁹ määriteltyjen vähittäismaksupalvelujen tarjoaminen.

3.3.4.10. Poikkeukset

Ehdotetussa asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt pankkien rakenteiden uudistamisen tavoitteista ja välineistä sisämarkkinoilla. Sen 21 artikla mahdollistaa kuitenkin poikkeamisen III luvun eriyttämisvaatimuksista luottolaitoksille, joihin sovellettava kansallinen lainsäädäntö vastaa vaikutukseltaan tämän ehdotuksen III luvun säännöksiä. Poikkeuksen myöntää komissio jäsenvaltion pyynnöstä sen jälkeen, kun jäsenvaltio on saanut puoltavan lausunnon niiden pankkien valvonnasta vastaavalta toimivaltaiselta viranomaiselta, joille poikkeusta haetaan. Jotta poikkeusta voitaisiin hakea, kansallisen primaarilainsäädännön on oltava annettu ennen 29. tammikuuta 2014 ja täytettävä 21 artiklan 1 kohdan kriteerit. Tämä tarkoittaa sitä, että kansallisen lainsäädännön tavoitteiden, sen aineellisen soveltamisalan ja talletuksia ottavan yhteisön oikeudellista, taloudellista ja hallinnollista eriyttämistä koskevien säännösten on oltava samanlaiset kuin ehdotetussa asetuksessa.

3.3.5. *Vaatimusten noudattaminen: yhteisöt ja toimivaltaiset viranomaiset (V luku)*

Useimmat 3 artiklan soveltamisalaan kuuluvat pankit toimivat useissa maissa sekä sivuliikkeiden ja tytäryritysten välityksellä. Niitä valvovat useat eri viranomaiset sekä kotimaassa (emoyritys ja tytäryritykset eri jäsenvaltioissa) että vastaanottavassa maassa (sivuliikkeet). Jotta voidaan varmistaa rakenteellisten uudistusten tehokas ja toimiva täytäntöönpano konsernitasolla, 26 artikla antaa lopullisen rakenteellista eriyttämistä koskevan päätösvallan konsolidointiryhmästä vastaavalle johtavalle valvojalle. Tämä on myös eräissä kansallisissa uudistusehdotuksissa omaksuttu lähestymistapa. Johtavan valvojan olisi ennen päätösten tekemistä kuultava merkittävien konsernien tytäryritysten kotimaan valvontaviranomaista.

3.3.6. *Suhteet kolmansiin maihin (VI luku)*

Asetuksen 27 artiklassa valtuutetaan hyväksymään delegoituja säädöksiä kolmansien maiden rakenteellisten uudistusten vastaavuuden tunnustamiseksi tiettyjen ehtojen täytyessä.

3.3.7. *Hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet (VII luku)*

Ehdotetun asetuksen VII luku heijastaa seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevia laaja-alaisia politiikkoja, joita sovelletaan nykyään finanssialalla. Siinä määritellään yhteinen lähestymistapa ehdotetun asetuksen keskeisten säännösten rikkomiseen ja vahvistetaan hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet, joihin toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet keskeisten säännösten rikkomisen varalta.

3.3.8. *Raportointi ja uudelleentarkastelu (VIII luku)*

Tämän ehdotuksen hyväksyminen toisi käyttöön ensimmäiset rakenteellista eriyttämistä koskevat säännöt, joita sovelletaan pankkeihin unionin tasolla. Sen vuoksi on tärkeää arvioida, ovatko edellä kuvatut säännöt osoittautuneet tehokkaaksi ja tuloksekkaaksi tavaksi saavuttaa rakenneuudistuksen tavoitteet. Tätä varten viimeisessä luvussa esitetään, millä osa-alueilla komissio tarkastelee kehystä uudelleen sekä yleiseltä että erityiseltä kannalta (34 artikla). Tarkasteluissa keskitytään muun muassa kynnysarvojen soveltamiseen, 6 artiklassa

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1–36).

tarkoitettun kiellon soveltamiseen ja toimivuuteen, tarkastelun piiriin kuuluvien toimintojen laajuuteen sekä parametrien soveltuvuuteen ja soveltamiseen.

3.3.9. Aikataulu

Seuraavassa esitetään tämän ehdotuksen keskeisten säännösten hyväksymis- ja täytäntöönpanojankohdat olettaen, että Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät asetuksen lopullisen tekstin viimeistään kesäkuussa 2015:

- komissio hyväksyy keskeisten säännösten täytäntöönpanon edellyttämät delegoidut säädökset viimeistään 1. tammikuuta 2016;
- asetuksen soveltamisalaan kuuluvien ja sen soveltamisesta vapautettujen pankkien luettelo julkaistaan 1. heinäkuuta 2016 ja sen jälkeen vuosittain;
- omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin kieltö tulee voimaan 1. tammikuuta 2017;
- säännökset, jotka koskevat kaupankäyntitoimien erottamista luottolaitoksista, tulevat voimaan 1. heinäkuuta 2018.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksen rahoitus- ja talousarviovaikutukset esitetään tähän ehdotukseen liitettyssä rahoitusselvityksessä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**EU:n luottolaitosten häiriönsietokykyä parantavista rakennetoimenpiteistä**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen
114 artiklan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁰, ottavat huomioon
Euroopan keskuspankin lausunnon²¹,
ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua²²,
noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,
sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin rahoitusjärjestelmään kuuluu yli 8 000 kooltaan, yritysraakenteeltaan ja liiketoimintamalliltaan erilaista pankkia, joista muutamat ovat suuria pankkikonserneja, joiden toiminta käsittää täyden valikoiman toimintoja. Nämä konsernit muodostuvat monitahoisen oikeushenkilöiden ja konsernin sisäisten suhteiden verkon. Ne ovat vahvasti kytköksissä toisiinsa pankkien välisen lainaksi antamisen ja ottamisen sekä johdannaismarkkinoiden välityksellä. Jos nämä suuret pankit kaatuvat, niiden kaatumisella voi olla erittäin laajakantoisia ja merkittäviä seurauksia.
- (2) Finanssikriisi on osoittanut, miten tiukasti unionin pankit ovat kytköksissä toisiinsa ja mitä riskejä tästä aiheutuu rahoitusjärjestelmälle. Näiden kytkösten ja riskien vuoksi pankkien kriisinratkaisu on tähän saakka ollut haastavaa, käsittänyt kokonaisia pankkikonserneja eikä ainoastaan niiden kannattamattomia osia ja vaatinut runsaasti julkista tukea.
- (3) Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat finanssikriisin puhjettua tarkistaneet perusteellisesti pankkien sääntelyä ja valvontaa ja alkaneet myös valmistella pankkiunionia. Finanssikriisin vakavuuden vuoksi ja kaikkien pankkien kriisinratkaisun varmistamiseksi on ollut tarpeen arvioida, olisiko aiheellista toteuttaa lisätoimenpiteitä, joilla voitaisiin vielä vähentää suurimpien ja monitahoisimpien

²⁰ EUVL C , , s. .

²¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

²² EUVL C [...], [...], s. [...].

pankkien kaatumisen todennäköisyyttä ja vaikutuksia. Tätä varten perustettiin korkean tason työryhmä, jonka puheenjohtajana toimi Erkki Liikanen. Työryhmä suositti, että suurimpien ja monitahoisimpien pankkien omaan lukuun harjoittama kaupankäynti ja muut suuririskiset kaupankäyntitoiminnot olisi eriytettävä pankkikonsernissa erilliseksi oikeushenkilöksi.

- (4) Käynnissä oleva pankkisääntelyn uudistusohjelma lisää merkittävästi sekä yksittäisten pankkien että koko pankkialan häiriönsietokykyä. Unionin suurimpien ja monitahoisimpien pankkikonsernien joukossa on kuitenkin yhä niitä, jotka ovat liian suuria kaatumaan ja liian suuria pelastettaviksi ja joiden hallinnointi, valvonta ja kriisinratkaisu ovat liian monimutkaisia toteuttaa. Sen vuoksi on tärkeää, että muita sääntelyaloitteita ja -toimenpiteitä täydennetään rakenneuudistuksella, joka antaa mahdollisuuden käsitellä suoremmin monitahoisia konserneja, konsernin sisäisiä tukia ja liiallisen riskinoton kannustimia. Monet jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tai aikovat toteuttaa toimenpiteitä uudistaakseen pankkijärjestelmiensä rakennetta.
- (5) Euroopan parlamentti kehotti 3 päivänä heinäkuuta 2013 komissiota kehittämään periaatepohjaisen tavan uudistaa Euroopan pankkialaa.
- (6) Tämä asetuksen oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 114 artiklan 1 kohta, joka antaa mahdollisuuden toteuttaa kansallisia säännöksiä lähentäviä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on toteuttaa sisämarkkinat ja saada ne toimimaan hyvin.
- (7) Epäyhtenäiset kansalliset lainsäädännöt, joissa ei pyritä samoihin poliittisiin päämääriin tavalla, joka olisi yhteensopiva ja yhdenmukainen tässä asetuksessa suunniteltujen mekanismien kanssa, lisäävät sitä vaaraa, että markkinatoimijat tekevät vääränlaisia päätöksiä pääomanliikkeistä, koska keskenään erilaiset ja epäyhtenäiset säännöt ja käytännöt voivat merkittävästi lisätä rajojen yli toimivien luottolaitosten toimintakustannuksia ja johtaa siten tehottomampaan resurssien ja pääoman kohdentamiseen kuin jos pääomanliikkeisiin sovellettaisiin samanlaisia ja yhtenäisiä sääntöjä. Samoista syistä erilaiset ja epäyhtenäiset säännöt vaikuttavat kielteisesti päätöksiin, joita markkinatoimijat tekevät siitä, missä ja miten ne tarjoavat finanssipalveluja yli rajojen. Erilaiset ja epäyhtenäiset säännöt voivat myös tahattomasti lisätä maantieteellistä arbitraasia. Pääomanliikkeet ja rajojen yli tarjottavat palvelut ovat unionin sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta olennaisia tekijöitä. EU:n laajuisen lähestymistavan puuttuessa luottolaitosten on mukautettava rakenteitaan ja toimintojaan toimiessaan eri maissa, mikä lisää entisestään näiden laitosten monitahoisuutta ja pirstaloittaa sisämarkkinoita.
- (8) Kansallisten lainsäädäntöjen epäyhtenäisyys vaikeuttaa myös koko sisämarkkinoilla sovellettavan yhteisen säännösten aikaansaamista. Lisäksi tällainen kehitys rajoittaisi yhteisen valvontamekanismin²³, jäljempänä 'YVM', tehokkuutta, koska Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', joutuisi soveltamaan valvonnassaan oleviin luottolaitoksiin erilaisia ja epäyhtenäisiä lainsäädäntöjä, mikä lisäisi valvonnan kustannuksia ja monimutkaisuutta. Lainsäädäntöjen epäyhtenäisyys vaikeuttaa myös rajojen yli toimivien luottolaitosten hallintoa ja lisää niiden hallintokustannuksia, koska niiden on varmistettava toisistaan poikkeavien ja mahdollisesti ristiriitaisten sääntöjen noudattaminen. Yhteisellä kriisinratkaisumekanismilla²⁴ jouduttaisiin

²³ Perustettu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

²⁴ Perustettu [SRM]:llä.

vastaavasti ratkaisemaan sellaisten luottolaitosten kriisejä, joihin sovellettaisiin mahdollisesti erilaisia kansallisia organisaatio- ja toimintarakennetta koskevia vaatimuksia.

- (9) Unionin tasolla toteutettavalla yhdenmukaistamisella voidaan varmistaa, että unionin pankkikonserneja, joista monet toimivat useissa jäsenvaltioissa, säännellään yhteisten rakennevaatimusten puitteissa. Näin voidaan välttää kilpailun vääristymät, vähentää sääntelyn monimutkaisuutta, välttää lainsäädännön noudattamisesta rajat ylittävissä toiminnoissa aiheutuvat tarpeettomat kustannukset, edistää yhdentymisen etenemistä unionin markkinoilla ja karsia mahdollisuuksia käyttää hyväksi sääntelyn katvealueita.
- (10) Sisämarkkinoiden toimivuuteen tähtäävien tavoitteiden mukaisesti luottolaitokselle olisi voitava myöntää poikkeus tiettyjen kaupankäyntitoimintojen eriyttämistä koskevista säännöksistä, jos jäsenvaltio on antanut ennen 29 päivää tammikuuta 2014 kansallista primaarilainsäädäntöä (sen jälkeen annettu sekundaarilainsäädäntö mukaan luettuna), jossa kielletään luottolaitoksia, jotka vastaanottavat talletuksia yksityishenkilöiltä sekä pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä, jäljempänä 'pk-yritykset', harjoittamasta säänneltyä sijoitustoimintaa päämiehenä ja pitämästä rahoitusvaroja kaupankäyntitarkoituksessa. Sen vuoksi jäsenvaltiolla olisi oltava oikeus pyytää komissiota myöntämään poikkeus tiettyjen kaupankäyntitoimintojen eriyttämistä koskevista säännöksistä sellaiselle luottolaitokselle, joka kuuluu kyseisiä säännöksiä vastaavan kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan. Tämän ansiosta jäsenvaltioiden, jotka ovat jo antaneet primaarilainsäädäntöä, jonka vaikutukset vastaavat tätä asetusta ja ovat yhdenmukaisia sen kanssa, ei tarvitsisi mukauttaa jo voimassa olevia säännöksiä. Jotta kansallisen lainsäädännön ja myöhempien täytäntöönpanotoimenpiteiden vaikutukset eivät vaarantaisi sisämarkkinoiden tavoitetta tai toimintaa, kyseisellä lainsäädännöllä ja siihen liittyvillä valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyillä on pyrittävä varmistamaan, että luottolaitokset, jotka ottavat vastaan talletussuojan piiriin kuuluvia talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tämän asetuksen säännöksiä ja ovat yhteensopivia niiden kanssa. Toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseisen kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvaa luottolaitosta, olisi velvoitettava antamaan lausunto, joka olisi liitettävä poikkeusta koskevaan pyyntöön.
- (11) EKP:llä on neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013²⁵ 4 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaan valta hoitaa sellaisiin rakennemuutoksiin liittyviä valvontatehtäviä, jotka vaaditaan luottolaitoksilta rahoitukseen liittyvän stressitilanteen tai luottolaitoksen kaatumisen ehkäisemiseksi, jos unionin lainsäädännössä nimenomaan edellytetään toimivaltaisten viranomaisten hoitavan tällaisia tehtäviä.
- (12) Tämän asetuksen tavoitteena on vähentää liiallista riskinottoa ja nopeaa taseen kasvua, kriisinratkaisuongelmia, valvontaongelmia, eturistiriitoja, kilpailun vääristymiä ja pääoman vääränlaista kohdentamista. Sen tavoitteena on myös suojata sellaisia laitoksia muista toiminnoista aiheutuvalta tappioilta, joiden harjoittamien toimintojen on aiheellista kuulua julkisen turvaverkon piiriin. Tarvittavien sääntöjen olisi näin ollen edistettävä sitä, että pankit keskittyvät jälleen asiakassuuntaisen ydintehtävänsä mukaisesti palvelemaan reaalitaloutta, sekä estettävä se, että pankkien pääomaa

²⁵

Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

varataan kohtuuttomasti kaupankäyntiin eikä finanssialan ulkopuolisen talouden rahoittamiseen.

- (13) Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan sellaisiin luottolaitoksiin ja konserneihin, joiden kaupankäyntitoiminnot ylittävät tässä asetuksessa säädetyt kynnysarvot. Näin pyritään asetetun tavoitteen mukaisesti keskittymään nimenomaan joihinkin suurimpiin ja monitahoisimpiin luottolaitoksiin ja konserneihin, jotka ovat muista säädöksistä huolimatta yhä liian suuria kaatumaan ja liian suuria pelastettaviksi ja joiden hallinnointi, valvonta ja kriisinratkaisu ovat yhä liian mutkikkaita toteuttaa. Sen vuoksi tämän asetuksen säännöksiä olisi sovellettava ainoastaan niihin unionin luottolaitoksiin ja konserneihin, jotka ovat järjestelmän kannalta maailmanlaajuisesti merkittäviä tai jotka ylittävät kaupankäyntitoiminnaltaan tai absoluuttiselta kooltaan tietyt kirjanpitoon perustuvat suhteelliset ja absoluuttiset kynnysarvot. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää vastaavien toimenpiteiden määrittämisestä myös pienemmille luottolaitoksille.
- (14) Tällä asetuksella olisi oltava laaja alueellinen soveltamisala kilpailun vääristymisen ja säännösten kiertämisen estämiseksi. Kolmansissa maissa olevat EU-emoyritysten tytäryritykset tai kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten EU-sivuliikkeet, jotka kuuluvat asetuksen soveltamisalaan, olisi kuitenkin vapautettava sen soveltamisesta, jos ne ovat sellaisten toimenpiteiden kohteina, joiden komissio katsoo vastaavan vaikutukseltaan tässä asetuksessa säädetyistä toimenpiteistä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava antaa vapautus myös sellaisten konsernien ulkomaisille tytäryrityksille, joilla on EU-emoyritys, jos tytäryritykset ovat autonomisia ja niiden kaatumisella olisi rajalliset vaikutukset koko konserniin.
- (15) Samaan konserniin kuuluvia luottolaitoksia ja yhteisöjä olisi kiellättävä ostamasta ja myymästä rahoitusinstrumentteja ja hyödykkeitä omaan lukuunsa, koska tällaisella toiminnalla ei ole kovin paljon tai lainkaan yleishyödyllistä lisäarvoa ja koska se on luonnostaan riskialtista.
- (16) Omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä on vaikea erottaa markkinatakauksesta. Tämän ongelman ratkaisemiseksi omaan lukuun tapahtuvalle kaupankäynnille asetettu kiello olisi rajoitettava koskemaan kaupankäyntiyrityksiä, muita yksiköitä, osastoja tai kaupankäyntiä hoitavia henkilöitä, jotka ovat erikoistuneet nimenomaan omaan lukuun tapahtuvaan kaupankäyntiin. Pankeilla ei saisi olla mahdollisuutta kiertää tätä kielloa pitämällä yhteisöjä, jotka eivät ole pankkeja ja jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa, tai hyödyntämällä sijoituksia tällaisiin yhteisöihin.
- (17) Sen varmistamiseksi, että yhteisöt, jotka kuuluvat omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä koskevan kiellon piiriin, voivat edelleen osallistua talouden rahoittamiseen, niille olisi annettava mahdollisuus sijoittaa tyhjentävässä luettelossa mainittuihin rahastoihin. Tähän tyhjentävään luettelon olisi kuuluttava suljetut ja vivuttamattomat vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, eurooppalaiset riskipääomarahastot, eurooppalaiset yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneet rahastot ja eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot. Sen varmistamiseksi, että nämä rahastot eivät vaaranna niihin sijoittavien luottolaitosten elinkelpoisuutta ja taloudellista vakautta, on olennaisen tärkeää, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat, jotka ovat saaneet toimiluvan ja joita valvotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU²⁶ säännösten mukaisesti, hoitavat suljettuja ja vivuttamattomia

²⁶

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta.

vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, joihin luottolaitokset voivat yhä sijoittaa, ja että kyseiset vaihtoehtoiset sijoitusrahastot ovat sijoittautuneet unioniin tai, jos ne eivät ole sijoittautuneet unioniin, niitä markkinoidaan unionissa kyseisen direktiivin sääntöjen mukaisesti.

- (18) Olisi sallittava, että omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä koskevan kiellon piiriin kuuluvat yhteisöt käyttävät omaa pääomaansa tehdäkseen sijoituksia kassanhallintansa yhteydessä. Kassanhallinnan olisi oltava toimintaa, jonka tavoitteena on säilyttää oman pääoman arvo, hajauttaa luottoriski useisiin vastapuoliin ja maksimoida oman pääoman likviditeetti. Yhteisöt, jota kuuluvat omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä koskevan kiellon piiriin, eivät saisi käteisvarojaan hallitessaan pyrkiä saamaan rahamarkkinakorkoja suurempaa tuottoa, kun vertailuarvona käytetään kolmen kuukauden korkealaatuisesta valtion joukkolainasta saatavaa tuottoa.
- (19) Muut rahavarat kuin käteisvarat ovat instrumentteja, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahamarkkinoilla, kuten valtion velkasitoumukset, kuntatodistukset, sijoitustodistukset, yritystodistukset, pankkivekselit, lyhyen aikavälin velkakirjat tai säänneltyjen rahamarkkinarahastojen osuudet tai osakkeet. Lyhyeksimyynnin estämiseksi luottolaitoksille ei saisi antaa mahdollisuutta myydä muita rahavaroja kuin niitä, jotka niillä on hallussaan.
- (20) Palkitsemisjärjestelmä, jolla kannustetaan liialliseen riskinottoon, voi heikentää pankkien moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa. Palkitsemissäännöksillä, joilla täydennetään tällä alalla voimassa olevaa unionin lainsäädäntöä, olisi myötävaikutettava sen estämiseen, että omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä koskevaa kieltoa kierretään. Kyseisillä säännöksillä olisi vastaavasti rajoitettava perusluottolaitosten residuaalista tai salassa omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä vakaan riskienhallinnan yhteydessä.
- (21) Omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä koskevan kiellon piiriin kuuluvan yhteisön ylimmän hallintoelimen olisi varmistettava kyseisen kiellon noudattaminen.
- (22) Omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin lisäksi suuret pankit harjoittavat monia muita kaupankäyntitoimintoja, kuten markkinatakausta, riskialttiiseen arvopaperistamiseen liittyvää liikkeeseenlaskua, sijoittamista ja järjestäjänä toimimista tai monimutkaisten johdannaistransaktioiden strukturointia, järjestämistä tai toteuttamista. Tällaiset kaupankäyntitoiminnot liittyvät usein asiakkaan lukuun harjoitettavaan toimintaan, mutta ne voivat siitä huolimatta antaa aiheita huoleen. Koska kyseiset toiminnot voivat kuitenkin olla hyödyllisiä, niitä ei olisi kielletävä suoraan. Sen sijaan olisi edellytettävä, että toimivaltainen viranomainen arvioi niitä jälkikäteen, ja vaadittava mahdollisesti niiden eriyttämistä konsernin muusta toiminnasta.
- (23) Jos toimivaltainen viranomainen toteaa kaupankäyntitoimintoja arvioidessaan, että ne ylittävät tietyt parametrit, jotka liittyvät suhteellisen kokoon, velkaantuneisuuteen, monitahoisuuteen, kannattavuuteen, markkinariskiin ja keskinäisiin kytköksiin, sen olisi vaadittava niiden eriyttämistä perusluottolaitoksesta, jolle perusluottolaitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että kyseiset kaupankäyntitoiminnot eivät uhkaa perusluottolaitoksen rahoitusvakautta tai unionin koko rahoitusjärjestelmää, ottaen huomioon tämän asetuksen tavoitteet.
- (24) Markkinatakaustoimintaan liittyy erityisiä ongelmia. Kaupankäynti ja varasto voivat haitata pankin kriisinratkaisumahdollisuuksia suuressa pankkikonsernissa, koska yksittäisiä kaupankäyntipositioita käsitellään kriisinratkaisuprosessissa samalla tavoin

riippumatta siitä, ovatko ne asiakkaille annettujen markkinatakausten vai keinottelun tuloksia. Lisäksi markkinatakaajat ovat kytköksissä muihin suuriin pankkikonserneihin. Markkinatakaajat voivat myös altistua huomattaville vastapuoliriskeille, ja markkinatakaustoiminta voi vaihdella käytännössä erilaisten rahoitusinstrumenttien ja markkinamallien mukaan. Sen vuoksi tähän toimintaan olisi kiinnitettävä erityistä huomiota toimivaltaisen viranomaisen suorittamassa arvioinnissa.

- (25) Tietyt arvopaperistamiseen liittyvät toiminnot ovat saaneet luottolaitokset kasvattamaan nopeasti riskejä, keskittämään riskejä velkarahoitteisella sektorilla sekä lisäämään merkittävästi rahoituksen välittäjien riippuvuutta lyhytaikaisesta velasta ja niiden keskinäisiä kytköksiä. Jollei arvopaperistaminen täytä tiettyjä vähimmäisvaatimuksia, joiden perusteella sitä voidaan pitää korkealaatuisena, luottolaitokset altistuvat yhä merkittävälle likviditeettiriskille. Sijoittaminen riskialttiisiin arvopapereistettuihin tuotteisiin voi myös luoda rahoituslaitosten välille kytköksiä, jotka haittaavat hallittua ja nopeaa kriisinratkaisua. Sen vuoksi näihin toimintoihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota toimivaltaisen viranomaisen suorittamassa arvioinnissa.
- (26) Tehokkaan oikeudellisen, taloudellisen, hallinnollisen ja toiminnallisen eriyttämisen varmistamiseksi luottolaitosten ja kaupankäyntiyhteisöjen olisi noudatettava pääomaa, likviditeettiä ja suuria asiakasriskejä koskevia sääntöjä toiminnallisen alakonsernin tasolla. Niillä olisi oltava vahva ohjaus ja hallinto sekä erilliset ylimmät hallintoelimet.
- (27) Konserneilla, joiden katsotaan olevan keskinäisiä yhtiöitä, osuuskuntia, säästölaitoksia tai vastaavia, on erityinen omistusrakenne ja taloudellinen rakenne. Joidenkin eriyttämissääntöjen käyttöönotto voisi vaatia pitkälle meneviä muutoksia tällaisten yhteisöjen organisaatorakenteeseen, jolloin muutoksista saattaisi koitua kohtuuttomasti kustannuksia hyötyihin verrattuna. Mikäli kyseiset konsernit kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että perusluottolaitoksilla, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan vaatimukset, on hallussaan päämainstrumentteja tai äänioikeuksia kaupankäyntiyhteisössä, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että päämainstrumenttien tai äänioikeuksien hallussapito on konsernin toiminnan kannalta välttämätöntä ja että perusluottolaitos on toteuttanut riittävät toimenpiteet lieventääkseen merkityksellisiä riskejä asianmukaisesti.
- (28) Suurten asiakasriskien rajoilla pyritään suojaamaan luottolaitoksia tappioilta, jotka johtuvat liiallisesta keskittymisestä yhteen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen. Näiden rajoitusten soveltaminen luottolaitoksen tai konsernin eriytettyjen osien välillä sekä perusluottolaitoksen ja kaupankäyntitoimintoja harjoittavien ulkopuolisten yhteisöjen välillä on erottamaton osa tätä asetusta. Yksittäisistä riskirajoista huolimatta yhteenlasketut suuret asiakasriskit voivat kuitenkin olla huomattavia. Sen vuoksi yksittäisiä rajoja olisi täydennettävä yhteenlaskettujen suurten asiakasriskien rajalla. Jotta julkinen turvaverkko kattaisi ainoastaan eriytettävät toiminnot ja jotta kaupankäyntiyhteisön toiminnot erotettaisiin selvästi perusluottolaitoksesta, kaupankäyntiyhteisöjä olisi kiellättävä ottamasta vastaan talletussuojan piiriin kuuluvia talletuksia. Tämä kiello ei saisi estää sellaisten vakuuksien toimittamista, jotka liittyvät tiukasti niiden kaupankäyntitoimintoihin. Jottei kuitenkaan suljettaisi täydentävää luottolähdettä, kaupankäyntiyhteisöille olisi annettava mahdollisuus myöntää luottoa kaikille asiakkailleen. Kaupankäyntiyhteisön voi myös olla tarpeen tarjota tukkumaksu-, selvitys- ja toimituspalveluja, mutta se ei saisi osallistua vähittäismaksupalveluihin.

- (29) Eriyttämisestä riippumatta perusluottolaitoksen olisi kuitenkin voitava hallita omia riskejään. Sen vuoksi olisi sallittava tietyt kaupankäyntitoiminnot, jos niiden tarkoituksena on perusluottolaitoksen pääoman, likviditeetin ja rahoituksen vakaa hoito eivätkä ne vaaranna sen rahoitusvakautta. Perusluottolaitosten on vastaavasti voitava tarjota asiakkailleen tiettyjä tarpeellisia riskienhallintapalveluja. Tämä olisi kuitenkin tehtävä altistamatta perusluottolaitosta tarpeettomille riskeille ja vaarantamatta sen rahoitusvakautta. Suojaustoimintojen, joiden tarkoituksena on oman riskin vakaa hallinta ja riskienhallintapalvelujen tarjoaminen asiakkaille, voidaan katsoa, muttei välttämättä katsota kuuluvan kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaiseen suojauslaskentaan.
- (30) Toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi kaikissa olosuhteissa tehtävä tiivistä yhteistyötä toistensa kanssa ja niillä olisi oltava kaikki niille asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä annetut valtuudet, jotta voitaisiin tehostaa tämän asetuksen mukaista päätöksentekomenettelyä ja varmistaa, että toimenpiteet, jotka on toteutettava tämän asetuksen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013, direktiivin [BRRD] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU²⁷ mukaisesti, ovat yhdenmukaisia. Yhteistyövelvollisuuden olisi käsitettävä kaikki vaiheet menettelyssä, joka johtaa toimivaltaisen viranomaisen lopulliseen päätökseen määrätä rakennetoimenpiteitä.
- (31) Eriyttämisellä on merkittävä vaikutus pankkikonsernien oikeudelliseen rakenteeseen sekä organisaatio- ja toimintarakenteeseen. Jotta eriyttämistä sovellettaisiin tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti ja jotta estettäisiin konsernien maantieteellinen eriyttäminen, konsolidointiryhmän valvojan olisi tehtävä eriyttämispäätökset konsernitasolla tarvittaessa sen jälkeen, kun se on kuullut niistä pankkikonsernin merkittävien tytäryritysten toimivaltaisia viranomaisia.
- (32) Jotta voitaisiin edistää läpinäkyvyyttä ja oikeusvarmuutta kaikkien markkinatoimijoiden eduksi, Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä 'EPV', olisi julkaistava verkkosivuillaan luettelo luottolaitoksista ja konserneista, jotka ovat omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin kieltämistä ja tiettyjen kaupankäyntitoimintojen eriyttämistä koskevien vaatimusten alaisia, ja pidettävä kyseinen luettelo ajan tasalla.
- (33) Jos vakavaraisuusvalvontaa koskevien tietojen julkistamiseen ja tämän asetuksen soveltamiseen liittyy henkilötietojen käsittelyä, kyseisiä tietoja olisi suojattava täysimittaisesti unionin oikeudellisella kehyksellä. Toimivaltaisen viranomaisen olisi erityisesti säilytettävä henkilötietoja vain tarvittavan ajan sovellettavien tietosuojasääntöjen²⁸ mukaisesti.
- (34) Eriyttäminen merkitsee sen kohteena olevien pankkikonsernien oikeudellisen rakenteen sekä organisaatio- ja toimintarakenteen muutoksia, joista kaikista aiheutuu kustannuksia. Jotta rajoitettaisiin sitä riskiä, että kustannukset siirretään asiakkaiden maksettaviksi, ja jotta luottolaitokset saisivat riittävästi aikaa panna eriyttämispäätös hallitusti täytäntöön, eriyttämistä ei saisi alkaa soveltaa heti asetuksen tultua voimaan vaan *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisemispäivästä]*.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (35) Jos eri yhteisöt, jotka yksilöidään tämän asetuksen mukaisesti, tarjoavat kaikkia sijoituspalveluja tai -toimintoja tai osaa niistä ammattimaisesti säännöllisenä ammatti- tai liiketoimintana suurille, monitahoisille ja toisiinsa kytköksissä oleville luottolaitoksille määrättyjen rakennemuutosten johdosta, niiden tarjonnassa olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY²⁹ säännöksiä. Jos tässä asetuksessa säädetään useampia rajoituksia kyseisten yhteisöjen mahdollisuudelle suorittaa sijoituspalveluja kuin direktiivissä 2004/39/EY määritellään, olisi ensisijaisesti sovellettava tämän asetuksen säännöksiä. Näiden sijoituspalvelujen tai -toimintojen suorittaminen edellyttää direktiivi 2004/39/EY säännösten mukaisesti ennakkolupaa, lukuun ottamatta kuitenkin luottolaitoksia, jotka ovat saaneet toimiluvan direktiivin 2013/36/EU nojalla.
- (36) Komission olisi toimittava yhteistyössä kolmansien maiden viranomaisten kanssa sellaisten toisiaan tukevien ratkaisujen löytämiseksi, joilla voidaan varmistaa tämän asetuksen säännösten ja kolmansien maiden asettamien vaatimusten välinen yhdenmukaisuus. Tätä varten komission olisi voitava päättää, että kolmannen maan oikeudellinen kehys vastaa tätä asetusta myös oikeudellisilta järjestelyiltään sekä valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyiltään.
- (37) Jotta varmistettaisiin, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat yhteisöt noudattavat tästä asetuksesta johtuvia velvoitteita ja että niitä kohdellaan samalla tavoin kaikkialla unionissa, olisi varmistettava hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Sen vuoksi tässä asetuksessa vahvistettujen hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat tällaisten seuraamusten ja toimenpiteiden osoittamista niiden kohteena oleville sekä niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, niiden julkistamista, keskeisiä seuraamusvaltuuksia ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruutta.
- (38) Tässä asetuksessa asetettujen vaatimusten täsmentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla säädöksiä tähän asetukseen tehtävistä teknisistä mukautuksista, jotka koskevat seuraavia muita kuin sen keskeisiä osia: sellaisia valtion joukkolainoja koskevan luettelon laajentaminen, joita ei saisi kieltää 6 artiklan nojalla ja joiden osalta toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse suorittaa uudelleentarkastelua tai harkita eriyttämistä; sellaisten rajojen ja edellytysten vahvistaminen, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen toteaa, että tietyt kaupankäyntitoiminnot on eriytettävä; sellaisia instrumentteja koskevan luettelon laajentaminen, jotka sallitaan luottolaitoksen omien riskien hallitsemiseksi; sellaisia instrumentteja koskevan luettelon laajentaminen, joilla luottolaitos voi käydä kauppaa asiakkaiden riskien hallitsemiseksi; sellaisen rajan laskeminen, jonka ylittyessä johdannaisia ei saa myydä eikä kirjata perusluottolaitoksen taseeseen; suuret asiakasriskit ja luottoriskin vähentämistekniikoiden tunnustaminen; kaupankäyntitoimintojen käsitteen sellaisten osatekijöiden muuttaminen, joiden perusteella vahvistetaan tämän asetuksen II ja III luvun soveltamisedellytykset; sen määrittäminen, millaiset arvopaperistamiset eivät uhkaa perusluottolaitoksen rahoitusvakautta tai unionin rahoitusjärjestelmää; perusteet, joilla arvioidaan kolmannen maan oikeudellisen kehysten ja valvontakehysten vastaavuutta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (39) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen ja erityisesti 21 ja 27 artiklan säännösten täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (40) Finanssipalveluja koskevilla teknisillä standardeilla olisi varmistettava johdonmukainen yhdenmukaistaminen sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien asianmukainen suoja koko unionissa. Koska EPV on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia luonnokset teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity menettelytapavalintoja. EPV:n olisi varmistettava tehokkaat hallinto- ja raportointiprosessit laatiessaan teknisiä standardeja.
- (41) Komission olisi hyväksyttävä SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010³⁰ 10–14 artiklan mukaisesti EPV:n laatimat tekniset sääntelystandardit, jotka koskevat menetelmää, jolla johdonmukaisesti mitataan ja sovelletaan parametreja sellaisen kynnysarvon laskemiseksi, jonka ylittyessä kaupankäyntitoiminnot olisi eriytettävä. Komission ja EPV:n olisi varmistettava, että kaikki kyseeseen tulevat laitokset voivat soveltaa näitä standardeja oikeasuhteisina laitosten ja niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.
- (42) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti EPV:n laatimat tekniset täytäntöönpanostandardit, jotka koskevat menetelmää, jolla lasketaan luottolaitosten ja konsernien harjoittamien kaupankäyntitoimintojen määrä, sekä yhtenäistä mallia, jota käytetään julkistettaessa luottolaitosten ja emoyritysten kaupankäyntitoimintojen kokonaismäärä ja niiden osatekijät, ja sellaisten menettelyjen ja lomakkeiden määrittämistä, joita käytetään vaihdettaessa EPV:n kanssa tietoja seuraamuksista.
- (43) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista vahvistaa omaan lukuun tapahtuvalle kaupankäynnille asetettua kieltoa ja tiettyjen kaupankäyntitoimintojen eriyttämistä koskevat säännöt, jotta voidaan tavoitteen mukaisesti estää suurten, monitahoisten ja toisiinsa kytköksissä olevien luottolaitosten järjestelmäriskit, rahoitukseen liittyvät stressitilanteet tai kaatumisen. Tässä asetuksessa ei Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (44) Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 47 artiklassa tunnustetaan unionin oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukainen elinkeinovapaus. Jokaisella henkilöllä unionissa on oikeus käynnistää liiketoiminta tai jatkaa sitä joutumatta syrjinnän tai tarpeettomien rajoitusten kohteeksi. Perusoikeuskirjan 17 artiklalla suojataan myös osakeomistusta omaisuutena. Osakkeenomistajilla on oikeus nauttia hankkimastaan omaisuudesta ja käyttää ja luovuttaa sitä sekä oikeus siihen, ettei omaisuutta riistetä osakkeenomistajalta vastoin tämän tahtoa. Omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

kieltäminen ja tiettyjen kaupankäyntitoimintojen eriyttäminen, joista tässä asetuksessa säädetään, voivat vaikuttaa elinkeinovapauteen sekä osakkeenomistajien omistusoikeuteen, koska osakkeenomistajat eivät voi tällaisessa tilanteessa nauttia vapaasti omaisuudestaan.

- (45) Elinkeinovapautta ja osakkeenomistajien oikeuksia koskevien rajoitusten olisi oltava perusoikeuskirjan 52 artiklan mukaisia. Näihin oikeuksiin kajoaminen ei saisi olla suhteetonta. Näin ollen kaupankäyntitoimintojen kieltämistä tai eriyttämistä olisi vaadittava vain, kun sillä edistetään yleisen edun mukaisesti unionin pankkimarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja rahoitusvakautta. Osakkeenomistajia, joita rajoitukset koskevat, ei saisi estää käyttämästä muista laillisista oikeuksistaan, kuten oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen.
- (46) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan periaatteita, jotka on vahvistettu perusoikeuskirjassa, ja erityisesti oikeutta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta, oikeutta henkilötietojen suojaan, elinkeinovapautta, omistusoikeutta, oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, oikeutta puolustukseen ja ne bis in idem -periaatteen noudattamista. Tätä asetusta on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (47) Koska yhteisöt, joita omaan lukuun tapahtuvalle kaupankäynnille asetettu kiello koskee, tarvitsevat riittävästi aikaa pannaan kiellon täytäntöön, tässä asetuksessa säädetään, että kielloa sovelletaan *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisemisesta]*. Tässä asetuksessa säädetty menettelyt, joilla toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen siitä, että kaupankäyntitoiminnot on erotettava perusluottolaitoksesta, sekä menettelyt, joita sovelletaan konserneihin tällaisten päätösten jälkeen, ovat vastaavasti monimutkaisia ja niiden noudattaminen ja vastuullinen ja kestävä täytäntöönpano vievät aikaa. Sen vuoksi on asianmukaista, että näitä säännöksiä sovelletaan *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisemisesta]*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Tavoitteet

Tämän asetuksen tarkoituksena on estää rahoitusjärjestelmässä monitahoisten ja toisiinsa kytköksissä olevien yhteisöjen, erityisesti luottolaitosten, järjestelmäriskit, rahoitukseen liittyvät stressitilanteet tai kaatuminen sekä saavuttaa seuraavat tavoitteet:

- a) liiallisen riskinoton vähentäminen luottolaitoksessa;
- b) luottolaitoksen eri osien välisten olennaisten eturistiriitojen poistaminen;
- c) resurssien virheellisen kohdentamisen välttäminen sekä kannustaminen luotonantoon reaalityaloudelle;

- d) vääristymättömien kilpailuedellytysten edistäminen kaikkien luottolaitosten hyväksi sisämarkkinoilla;
- e) järjestelmäriskien johtavien keskinäisten sidossuhteiden vähentäminen finanssialalla;
- f) luottolaitoksen tehokkaan hoidon, seurannan ja valvonnan helpottaminen;
- g) konsernin hallitun kriisinratkaisun ja elvytyksen helpottaminen.

2 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt

- a) omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin kieltämisestä;
- b) tiettyjen kaupankäyntitoimintojen eriyttämisestä.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin yhteisöihin:

- a) luottolaitokset tai EU-emoyritykset, mukaan luettuina kaikki sivuliikkeet ja tytäryritykset niiden sijaintipaikasta riippumatta, jos kyseinen laitos tai yritys on direktiivin 2013/36/EU 131 artiklaa sovellettaessa määritetty maailmanlaajuisesti järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi (G-SII);
- b) seuraavat yhteisöt, jos kyseisen yhteisön kokonaisvarat ovat kolmena peräkkäisenä vuonna vähintään 30 miljardia euroa ja sen kaupankäyntitoiminnot ovat vähintään 70 miljardia euroa tai 10 prosenttia sen kokonaisvaroista:
 - i) unioniin sijoittautuneet luottolaitokset, jotka eivät ole emoyrityksiä eivätkä tytäryrityksiä, mukaan luettuina kaikki niiden sivuliikkeet niiden sijaintipaikasta riippumatta;
 - ii) EU-emoyritykset, mukaan luettuina kaikki sivuliikkeet ja tytäryritykset niiden sijaintipaikasta riippumatta, jos yksi konserniin kuuluvista yhteisöistä on unioniin sijoittautunut luottolaitos;
 - iii) kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten EU-sivuliikkeet.

4 artikla

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

1. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:

- a) kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten EU-sivuliikkeet, jos niihin sovelletaan 27 artiklan 1 mukaisesti vastaavaksi katsottavaa oikeudellista kehystä;

- b) EU-emoyritysten kolmansiin maihin sijoittautuneet sivuliikkeet, jos niihin sovelletaan 27 artiklan 1 mukaisesti vastaavaksi katsottavaa oikeudellista kehystä;
 - c) direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohdassa tarkoitettut yhteisöt.
2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan lisäksi toimivaltainen viranomainen voi vapauttaa III luvun vaatimuksista sellaisiin kolmansiin maihin sijoittautuneet EU-emoyritysten sivuliikkeet, joissa ei katsota olevan 10–16 artiklaa ja 20 artiklaa vastaaviksi katsottavia sääntöjä, jos kyseinen toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että
- a) on olemassa kriisinratkaisustrategia, josta unionissa oleva konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ja vastaanottavan kolmannen maan viranomainen ovat sopineet keskenään;
 - b) kolmanteen maahan sijoittautunutta EU-emoyrityksen tytäryritystä koskeva kriisinratkaisustrategia ei vaikuta haitallisesti sen jäsenvaltion (niiden jäsenvaltioiden) rahoitusvakauteen, johon (joihin) EU-emoyritys ja muut konserniin kuuluvat yhteisöt ovat sijoittautuneet.

5 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. 'luottolaitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013³¹ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
2. 'konsernilla' emoyritystä ja sen tytäryrityksiä;
3. 'kriisinratkaisulla' direktiivin [BRRD] 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä kriisinratkaisua;
4. 'omaan lukuun tapahtuvalla kaupankäynnillä' kaupankäyntiä, jossa käytetään omaa pääomaa tai lainarahaa position ottamiseksi minkä tahansa tyyppisessä liiketoimessa rahoitusinstrumenttien tai hyödykkeiden ostoa, myyntiä tai muunlaista hankintaa tai luovutusta varten ja jonka ainoana tarkoituksena on voiton tuottaminen omaan lukuun ilman yhteyttä asiakkaan lukuun tapahtuvaan todelliseen tai ennakoituun toimintaan tai sellaiselta riskiltä suojautuminen, joka aiheutuu yhteisölle asiakkaan lukuun tapahtuvan todellisen tai ennakoitun toiminnan tuloksena, ja jossa käytetään tällaiseen position ottamiseen ja voiton tuottamiseen erikoistuneita kaupankäyntiyrityksiä, muita yksiköitä, osastoja tai kaupankäyntiä hoitavia henkilöitä, myös erityisten verkkopohjaisten omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin järjestelmien välityksellä;
5. 'EU-emoyrityksellä' jäsenvaltiossa olevaa emoyritystä, joka ei ole toisen yrityksen tytäryritys missään jäsenvaltiossa;
6. 'tytäryrityksellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU³² 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä tytäryritystä;

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

7. 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista, mukaan luettuna EKP neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti;
8. 'laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä laitosta;
9. 'emoyrityksellä' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyä emoyritystä, mukaan luettuina laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja monialan holdingyhtiö;
10. 'rahoitusinstrumenteilla' direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa määriteltyjä rahoitusvälineitä;
11. 'ylimmällä hallintoelimellä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä ylintä hallintoelintä tai vastaavaa elintä, jos kyseinen yhteisö ei ole laitos;
12. 'markkinataukauksella' rahoituslaitoksen sitoumusta tarjota säännöllisesti ja jatkuvasti markkinalikviditeettiä antamalla tietyistä rahoitusinstrumentista osto- ja myyntitarjouksia tai toteuttamalla osana tavanomaista liiketoimintaansa asiakkaiden aloitteesta tai vastauksena asiakkaiden osto- ja myyntitoimeksiantoihin suoritettavia toimeksiantoja altistumatta kuitenkaan kummassakaan tapauksessa olennaiselle markkinariskille;
13. 'järjestäjällä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määriteltyä järjestäjää;
14. 'arvopaperistamisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista;
15. 'johdannaiskaupalla' johdannaisten ostoa ja myyntiä;
16. 'perusluottolaitoksella' luottolaitosta, joka vähintään ottaa vastaan talletuksia, jotka kuuluvat talletussuojajärjestelmän piiriin direktiivin 94/19/EY³³ mukaisesti;
17. 'hyödykkeellä' komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006³⁴ 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä hyödykettä;
18. 'konserniin kuuluvalla yhteisöllä' konserniin kuuluvaa oikeushenkilöä;
19. 'finanssiyhteisöllä' yhteisöä, joka kuuluu yhteen seuraavista luokista:
 - asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 27 alakohdassa määritellyt finanssialan yhteisöt;

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5–14).

³⁴ Komission asetus (EY) N:o 1287/2006, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten velvoitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1).

- direktiivissä 2011/61/EU määritelty, suljetut ja vivuttamattomat vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, jäljempänä 'vaihtoehtoiset sijoitusrahastot', kun ne ovat sijoittautuneet unioniin tai, jos ne eivät ole sijoittautuneet unioniin, kun niitä markkinoidaan unionissa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU³⁵ 35 tai 40 artiklan mukaisesti, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 345/2013³⁶ 3 artiklan b alakohdassa määritelty, vaatimukset täyttävät riskipääomarahastot, asetuksen (EU) N:o 346/2013³⁷ 3 artiklan b alakohdassa määritelty, vaatimukset täyttävät yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneet rahastot ja asetuksen (EU) N:o [XXX/XXXX]³⁸ mukaisesti eurooppalaisiksi pitkäaikaissijoitusrahastoiksi hyväksytyt vaihtoehtoiset sijoitusrahastot;
 - direktiivin 2009/65/EY³⁹ 1 artiklan 2 kohdassa määritelty yhteissijoitusyritykset;
 - asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa määritelty arvopaperistamista varten perustetut erillisyytiöt;
20. 'pk-yrityksellä' yritystä, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa ja/tai vuosittaisen taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa;
21. 'sijoitustoiminnan harjoittamisella päämiehenä' arvopapereiden ja sopimusperusteisten sijoitusten ostamista, myymistä, merkitsemistä tai merkintäsitoumusten antamista päämiehenä;
22. 'konsolidointiryhmän valvojalla' toimivaltaista viranomaista, joka vastaa EU-emoyrityksen ja sen tytäryritysten valvonnasta asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 48 alakohdan määritelmän mukaisesti konsolidoinnin perusteella.

II luku

Kielletyt toiminnot

6 artikla

Tiettyjen kaupankäyntitoimintojen kieltäminen

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitetut yhteisöt eivät saa

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1).

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 346/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 18.)

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o xxx/xxxx pitkäaikaissijoitusrahastoista (EUVL L xx/xx).

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

- a) harjoittaa omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä;
 - b) omalla pääomallaan tai lainarahalla ja ainoastaan tuottaakseen voittoa omaan lukuunsa
 - i) hankkia tai pitää hallussaan direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osuuksia tai osakkeita;
 - ii) sijoittaa johdannaisiin, todistuksiin, indekseihin tai muihin rahoitusinstrumentteihin, joiden kehitys liittyy vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osakkeisiin tai osuuksiin;
 - iii) omistaa sellaisen yhteisön osuuksia tai osakkeita, joka harjoittaa omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä tai hankkii vaihtoehtoisen sijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta
- a) jäsenvaltioiden tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa lueteltujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin rahoitusinstrumentteihin;
 - b) tilanteeseen, jossa 3 artiklassa tarkoitettu yhteisö täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - i) se käyttää omaa pääomaansa osana kassanhallintaprosessejaan;
 - ii) se yksinomaan omistaa, ostaa, myy tai muulla tavoin hankkii tai luovuttaa käteisvaroja tai muita rahavaroja. Muiden rahavarojen on oltava oman pääoman perusvaluutan määräisiä erittäin likvidejä sijoituksia, jotka voidaan muuntaa helposti tietyksi rahamääräksi, joihin liittyy vähäinen arvon muuttumisen riski, joiden maturiteetti on enintään 397 päivää ja joista saatava tuotto vastaa korkeintaan kolmen kuukauden korkealaatuisen valtion joukkolainan korkoa.
3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa säädettyjä rajoituksia ei sovelleta direktiivissä 2011/61/EU ja sen täytäntöönpanosäädöksissä määriteltyihin suljettuihin ja vivuttamattomiin vaihtoehtoihin sijoitusrahastoihin, kun ne ovat sijoittautuneet unioniin tai, jos ne eivät ole sijoittautuneet unioniin, kun niitä markkinoidaan unionissa direktiivin 2011/61/EU 35 tai 40 artiklan mukaisesti, eikä asetuksen (EU) N:o 345/2013 3 artiklan b alakohdassa määriteltyihin vaatimukset täyttäviin riskipääomarahastoihin, asetuksen (EU) N:o 346/2013 3 artiklan b alakohdassa määriteltyihin vaatimukset täyttäviin yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneisiin rahastoihin ja asetuksen (EU) N:o [XXX/XXXX] mukaisesti eurooppalaisiksi pitkäaikaissijoitusrahastoiksi hyväksyttyihin vaihtoehtoihin sijoitusrahastoihin.
4. Kunkin 3 artiklassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen on varmistettava, että 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.
5. Edellä olevia 1–4 kohdan vaatimuksia sovelletaan *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 18 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemisesta]*.
6. Siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien rahoitusinstrumenttien vapauttamiseksi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta kiellosta:

- a) kolmansien maiden liikkeeseen laskemat, muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut rahoitusinstrumentit, jos kyseiset kolmannet maat soveltavat vähintään unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia järjestelyjä ja jos kyseisiin rahoitusinstrumentteihin liittyviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan mukaisesti;
- b) jäsenvaltioiden aluehallintojen liikkeeseen laskemat rahoitusinstrumentit, joihin liittyviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Palkitsemista koskevat säännöt

Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen palkitsemisjärjestelmä on suunniteltava ja pantava täytäntöön siten, ettei sillä suoraan tai välillisesti kannusteta ketään henkilöstön jäsentä suorittamaan 6 artiklan 1 kohdassa kiellettyjä toimintoja eikä palkita ketään henkilöstön jäsentä tällaisten toimintojen suorittamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivissä 2013/36/EU vahvistettujen palkitsemissääntöjen soveltamista.

III luku

Tiettyjen kaupankäyntitoimintojen eriyttäminen

8 artikla

Soveltamisalaan kuuluvat toiminnot

1. Sovellettaessa tätä lukua kaupankäyntitoimintoihin kuuluvat muut toiminnot kuin seuraavat:
 - a) sellaisten talletusten vastaanottaminen, jotka kuuluvat talletussuojajärjestelmän piiriin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY⁴⁰ mukaisesti;
 - b) luotonanto, johon sisältyvät kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta (factoring) ja kauppatapahtumien rahoitus (mukaan luettuna forfeiting-rahoitus);
 - c) rahoitusleasing;
 - d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY⁴¹ 4 artiklan 3 kohdassa määritellyt maksupalvelut;
 - e) muiden maksuvälineiden (esimerkiksi matkasekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen siltä osin kuin tällainen toiminta ei kuulu d alakohdan soveltamisalaan;

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5–14).

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1–36).

- f) välitystoiminta rahamarkkinoilla, arvopaperisäilytys ja -hoito;
 - g) luottotietopalvelut;
 - h) säilytyspalvelut;
 - i) sähköisen rahan liikkeeseenlasku.
2. Tämän luvun vaatimuksia ei sovelleta jäsenvaltioiden tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa lueteltujen yhteisöjen liikkeeseen laskemien rahoitusinstrumenttien ostoon tai myyntiin.
 3. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien rahoitusinstrumenttien vapauttamiseksi vaatimuksista:
 - a) kolmansien maiden liikkeeseen laskemat, muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut rahoitusinstrumentit, jos kyseiset kolmannet maat soveltavat vähintään unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia järjestelyjä ja jos kyseisiin rahoitusinstrumentteihin liittyviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan mukaisesti;
 - b) jäsenvaltioiden aluehallintojen liikkeeseen laskemat rahoitusinstrumentit, joihin liittyviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Velvollisuus arvioida toimintoja

1. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava seuraavien yhteisöjen kaupankäyntitoimintoja, erityisesti markkinatakauksia, sijoituksia arvopaperistamiseen ja arvopaperistamisen järjestäjänä toimimista sekä johdannaiskauppaa muilla kuin 11 ja 12 artiklan nojalla sallituilla johdannaisilla:
 - a) unioniin sijoittautuneet perusluottolaitokset, jotka eivät ole emoyrityksiä eivätkä tytäryrityksiä, mukaan luettuina kaikki niiden sivuliikkeet niiden sijaintipaikasta riippumatta;
 - b) EU-emoyritykset, mukaan luettuina kaikki sivuliikkeet ja tytäryritykset niiden sijaintipaikasta riippumatta, jos yksi konserniin kuuluvista yhteisöistä on unioniin sijoittautunut perusluottolaitos;
 - c) kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten EU-sivuliikkeet.
2. Suorittaessaan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia toimivaltaisen viranomaisen on käytettävä seuraavia parametreja:
 - a) kaupankäyntitarkoituksessa pidettävien rahoitusvarojen suhteellinen suuruus, jota mitataan jakamalla kyseiset rahoitusvarat kokonaisvaroilla;
 - b) kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin rahoitusvaroihin liittyvä velkaantuneisuus, jota mitataan jakamalla kyseiset rahoitusvarat rajoituksettomilla ensisijaisilla omilla varoilla;
 - c) vastapuoliluottoriskin suhteellinen merkitys, jota mitataan jakamalla johdannaisten käypä arvo yhteenlasketuilla kaupankäyntitarkoituksessa pidettävillä rahoitusvaroilla;

- d) kaupankäyntitarkoituksessa pidettävien johdannaisten suhteellinen monimutkaisuus, jota mitataan jakamalla kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät tason 2 ja 3 johdannaiset kaupankäyntitarkoituksessa pidettävillä johdannaisilla ja kaupankäyntitarkoituksessa pidettävillä rahoitusvaroilla;
 - e) kaupankäynnin tuottoihin perustuva suhteellinen kannattavuus, jota mitataan jakamalla kaupankäynnin tuotot yhteenlasketuilla nettotuotoilla;
 - f) markkinariskin suhteellinen merkitys, jota mitataan laskemalla kaupankäyntitarkoituksessa pidettävien rahoitusvarojen ja -velkojen välisen erotuksen absoluuttinen arvo ja jakamalla se kaupankäyntitarkoituksessa pidettävien rahoitusvarojen ja kaupankäyntitarkoituksessa pidettävien rahoitusvelkojen välisellä yksinkertaisella keskiarvolla;
 - g) keskinäiset kytkökset, joita mitataan direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 18 kohdassa tarkoitettulla menetelmällä;
 - h) luotto- ja likviditeettiriski, jotka aiheutuvat perusluottolaitoksen antamista sitoumuksista ja takauksista.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on saatava arviointinsa valmiiksi viimeistään *[julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 18 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemisesta]* ja tehtävä sen jälkeen arviointeja säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten parametrit mitataan, ja esitetään tarvittaessa yksityiskohtaiset tiedot 2 kohdassa tarkoitetuista parametreista ja niiden mittaamisesta käyttämällä valvontatietoja. Lisäksi teknisten sääntelystandardien luonnoksissa esitetään toimivaltaiselle viranomaiselle menetelmä, jolla parametreja voidaan mitata ja soveltaa yhdenmukaisesti.
- EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 1 kuukausi asetuksen julkaisemisesta]*.
- Siirretään komissiolle valta antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen valta vaatia, ettei perusluottolaitos harjoita tiettyjä toimintoja

1. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa 9 artiklan 1 kohdan tarkoitetun arvioinnin perusteella, että 9 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitettuihin parametreihin liittyvät ja 5 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä määritetyt rajat ja edellytykset täyttyvät, ja katsoo sen vuoksi, että perusluottolaitoksen rahoitusvakauteen tai unionin koko rahoitusjärjestelmään kohdistuu uhka ottaen huomioon 1 artiklassa tarkoitettut tavoitteet, sen on viimeistään kahden kuukauden kuluttua arvioinnin valmistumisesta käynnistettävä menettely, joka johtaa 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun päätökseen.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettut rajat ja edellytykset eivät täyty, toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin käynnistää menettelyn, joka johtaa 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun päätökseen, jos se toteaa 9 artiklan 1 kohdan tarkoitetun arvioinnin perusteella, että perusluottolaitoksen harjoittama

kaupankäyntitoiminto, lukuun ottamatta johdannaiskauppaa muilla kuin 11 ja 12 artiklan nojalla sallituilla johdannaisilla, uhkaa perusuottolaitoksen rahoitusvakautta tai unionin koko rahoitusjärjestelmää ottaen huomioon 1 artiklassa tarkoitetut tavoitteet.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista päätelmistään perusuottolaitokselle ja annettava sille mahdollisuus esittää kirjallisia huomautuksia kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen päivämäärästä.

Jollei perusuottolaitos osoita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että päätelmään johtaneet syyt eivät ole perusteltuja, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös, joka osoitetaan perusuottolaitokselle ja jossa vaaditaan, ettei se harjoita kyseisissä päätelmissä yksilöityjä kaupankäyntitoimintoja. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava ja julkistettava päätöksensä.

Jos toimivaltainen viranomainen 1 kohtaa sovellettaessa päättää antaa perusuottolaitoksen harjoittaa kyseisiä kaupankäyntitoimintoja, sen on myös perusteltava ja julkistettava päätöksensä.

Jos toimivaltainen viranomainen 2 kohtaa sovellettaessa päättää antaa perusuottolaitoksen harjoittaa kaupankäyntitoimintoja, sen on tehtävä asiasta päätös, joka osoitetaan perusuottolaitokselle.

Ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee tässä kohdassa tarkoitetun päätöksen, sen on kuultava EPV:tä suunnittelemansa päätöksen perusteista ja päätöksen mahdollisia vaikutuksista unionin rahoitusvakauteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EPV:lle myös lopullisesta päätöksestään.

Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä lopullinen päätöksensä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kirjalliset huomautukset.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja päätöksiä uudelleen viiden vuoden välein.
5. Komissio antaa *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisemisesta]* 35 artiklan mukaisesti delegoidut säädökset, joissa

a) määritetään parametrien osalta

- a) kullekin 9 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa säädetyille parametrille merkityksellinen raja, jonka ylittyessä kyseisen kaupankäyntitoiminnon riskitasoa pidetään yksinään merkittävänä;
- b) edellytykset, mukaan luettuna se, kuinka monien kyseisistä parametreista ja minä yhdistelmänä niiden on ylitettävä rajansa, jotta toimivaltainen viranomainen käynnistäisi 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn.
- c) Edellä ii alakohdassa tarkoitettujen edellytysten määrittämisessä on ilmoitettava myös kyseisen kaupankäyntitoiminnon merkittävä kokonaisriski, joka aiheutuu, kun useat parametrit ovat ylittäneet i alakohdassa tarkoitetut merkitykselliset rajat;

- b) täsmennetään, minkätyyppisen arvopaperistamisen ei katsota uhkaavan perusluottolaitoksen rahoitusvakautta tai unionin koko rahoitusjärjestelmää kunkin seuraavan näkökohdan osalta:
- i) rakenteelliset tekijät, kuten rakenteeseen sisältyvä maturiteettitransformaatio ja rakenteen yksinkertaisuus;
 - ii) kohde-etuuksien laatu ja niihin liittyvien vakuuksien ominaisuudet;
 - iii) arvopaperistamisen ja sen kohde-etuuksien listaus- ja läpinäkyvyysominaisuudet;
 - iv) merkintäsitoumusprosessin tehokkuus ja laatu.

11 artikla

Oman riskin vakaa hallinta

1. Perusluottolaitos, josta on tehty 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös, voi harjoittaa kaupankäyntitoimintoja, jos niiden ainoana tarkoituksena on perusluottolaitoksen pääoman, likviditeetin ja rahoituksen vakaa hoito.

Pääomansa, likviditeettinsä ja rahoituksensa vakaan hoidon yhteydessä perusluottolaitos saa käyttää taseensa kokonaisriskiltä suojautumiseen ainoastaan korko-, valuutta- ja luottojohdannaisia, jotka soveltuvat keskusvastapuolimääritykseen. Perusluottolaitoksen on osoitettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle, että suojaustoiminto on suunniteltu vähentämään perusluottolaitoksen yksittäisten positioiden tai kokonaispositioiden tiettyjä tunnistettavissa olevia riskejä ja että ne vähentävät niitä todistettavasti tai lieventävät niitä merkittävästi.
2. Rajoittamatta direktiivissä 2013/36/EU vahvistettujen palkitsemissäntöjen soveltamista, suojaustoimintoihin osallistuvaan luottolaitoksen henkilöstöön sovellettavassa palkitsemisjärjestelmässä on
 - a) pyrittävä estämään residuaaliset tai salassa omaan lukuun tapahtuvat kaupankäyntitoiminnot, jotka on naamioitu riskienhallinnaksi tai muulla tavoin;
 - b) otettava huomioon perusluottolaitoksen oikeutetut suojaustavoitteet yhtenä kokonaisuutena ja varmistettava, että myönnettävät palkkiot eivät määräydy suoraan tällaisten toimintojen tuottaman voiton perusteella vaan että niissä otetaan huomioon, miten tehokkaasti toiminnoilla yleisesti katsoen vähennetään tai lievennetään riskejä.
Ylimmän hallintoelimen on varmistettava, että perusluottolaitoksen palkitsemisjärjestelmä on ensimmäisen alakohdan säännösten mukainen, ja otettava tällöin huomioon riskikomitean lausunto, jos tällainen komitea on perustettu direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 1 kohdassa tarkoitettujen rahoitusinstrumenttien täydentämiseksi muilla rahoitusinstrumenteilla, myös muuntotyypisillä johdannaisilla, ja erityisesti niillä, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012⁴²

⁴²

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

11 artiklassa säädettyjen velvoitteiden piiriin, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusinstrumentit, joilla on sama vaikutus rahoitusvakauteen kuin 1 kohdassa mainituilla rahoitusinstrumenteilla pääoman, likviditeetin ja rahoituksen vakaan hoidon kannalta.

12 artikla

Riskienhallintapalvelujen tarjoaminen asiakkaille

1. Perusluottolaitos, josta on tehty 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös, saa myydä keskusvastapuolimääritykseen soveltuvia korko-, valuutta-, luotto-, päästöoikeus- ja hyödykejohdannaisia sekä päästöoikeuksia finanssialan ulkopuolisille asiakkailleen, 5 artiklan 19 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuille finanssiyhteisöille, vakuutusyrityksille ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaville laitoksille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) myynnin ainoana tarkoituksena on korko-, valuutta-, luotto-, hyödyke- tai päästöoikeusriskiltä suojautuminen;
 - b) johdannaisista ja päästöoikeuksista aiheutuvaa positioriskiä koskevat luottolaitoksen omien varojen vaatimukset eivät ylitä sen kokonaisriskin pääomavaatimuksen osuutta, joka määritetään komission delegoidussa säädöksessä 2 kohdan mukaisesti.Jos b alakohdan vaatimus ei täyty, luottolaitos ei saa myydä johdannaisia ja päästöoikeuksia eikä merkitä niitä taseeseensa.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa
 - a) annetaan mahdollisuus myydä muita kuin 1 kohdassa mainittuja rahoitusinstrumentteja ja erityisesti asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklassa säädettyjen velvoitteiden piiriin kuuluvia rahoitusinstrumentteja tämän artiklan 1 kohdassa lueteltujen tyyppisille asiakkaille riskiltä suojautumista varten;
 - b) määritetään perusluottolaitoksen omien varojen vaatimusten osuus, jonka ylittyessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja johdannaisia ja päästöoikeuksia ei saa myydä eikä merkitä perusluottolaitoksen taseeseen.

13 artikla

Erillisiä konserniin kuuluvia yhteisöjä koskevat säännöt

1. Jos toimivaltainen viranomainen on 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehnyt päätöksen siitä, että perusluottolaitos ei saa harjoittaa tiettyjä kaupankäyntitoimintoja, ja jos kyseinen perusluottolaitos kuuluu konserniin, eriytettäviä kaupankäyntitoimintoja saa harjoittaa ainoastaan sellainen konserniin kuuluva yhteisö, joka on oikeudellisesti, taloudellisesti ja toiminnallisesti erillinen ("kaupankäyntiyhteisö") perusluottolaitoksesta.
2. Jos 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö on omasta aloitteestaan päättänyt eriyttää 9 artiklan soveltamisalaan kuuluvat kaupankäyntitoiminnot perusluottolaitoksesta ja saanut eriyttämissuunnitelmalleen hyväksynnän 18 artiklassa säädetyn menettelyn

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä.

mukaisesti, eriytettyihin yhteisöihin sovelletaan tämän artiklan 3–13 kohtaa, 14–17 artiklaa ja 20 artiklaa.

3. EU-emoyrityksen on varmistettava, että konserni, johon kuuluu perusluottolaitoksia ja kaupankäyntiyhteisöjä, strukturoidaan siten, että alakonsolidointiryhmän tasolla luodaan kaksi erillistä alakonsernia, joista ainoastaan toiseen kuuluu perusluottolaitoksia.
4. Perusluottolaitoksen EU-emoyrityksen on varmistettava tarpeen mukaan, että perusluottolaitos voi jatkaa toimintaansa, vaikka kaupankäyntiyhteisöstä tulisi maksukyvytön.
5. Perusluottolaitoksella ei saa olla hallussaan pääomainstrumentteja tai äänioikeuksia kaupankäyntiyhteisössä.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että perusluottolaitoksilla, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan vaatimukset, on hallussaan pääomainstrumentteja tai äänioikeuksia kaupankäyntiyhteisössä, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että pääomainstrumenttien tai äänioikeuksien hallussapito on konsernin toiminnan kannalta välttämätöntä ja että perusluottolaitos on toteuttanut riittävät toimenpiteet lieventääkseen merkityksellisiä riskejä asianmukaisesti.

Perusluottolaitokselle, joka ei ole keskusluottolaitos eikä alueellinen luottolaitos, ei saa missään tapauksessa antaa lupaa pitää suoraan hallussaan pääomainstrumentteja tai äänioikeuksia missään kaupankäyntiyhteisössä.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava EPV:tä ennen kuin se tekee tämän kohdan mukaisen päätöksen.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestään EPV:lle. EPV julkaisee luettelon laitoksista, joihin on sovellettu tätä kohtaa.

6. Perusluottolaitoksen ja kaupankäyntiyhteisön on laskettava liikkeeseen omat velkainstrumenttinsa yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla, jollei tämä ole ristiriidassa asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten direktiivin [BRRD] mukaisesti sopiman kriisinratkaisusuunnitelman kanssa.
7. Kaikkien sopimusten ja muiden liiketoimien, jotka tehdään perusluottolaitoksen ja kaupankäyntiyhteisön välillä, on oltava yhtä edullisia perusluottolaitoksen kannalta kuin vertailukelpoiset sopimukset ja liiketoimet, jotka tehdään sellaisten yhteisöjen kanssa, jotka eivät kuulu samaan alakonserniin, tai joihin osallistuu tällaisia yhteisöjä.
8. Perusluottolaitoksen ja kaupankäyntiyhteisön ylimmän hallintoelimen jäsenistä valtaosan on oltava henkilöitä, jotka eivät ole toisen kyseisen yhteisön ylimmän hallintoelimen jäseniä. Kummankaan yhteisön ylimmän hallintoelimen jäsenistä kukaan ei saa kuulua toimivaan johtoon molemmissa yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkin emoyrityksen riskienhallintavastaavaa.
9. Perusluottolaitoksen, kaupankäyntiyhteisön ja niiden emoyritysten ylimmillä hallintoelimillä on velvollisuus turvata eriyttämisen tavoitteet.
10. Kaupankäyntiyhteisöllä ja perusluottolaitoksella on kummallakin oltava sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti nimi tai nimitys, jonka perusteella yleisö voi helposti päätellä, kumpi yhteisö on kaupankäyntiyhteisö ja kumpi perusluottolaitos.

11. Rakenteellisesti eriytettyjen laitosten on noudatettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 toisessa, kolmannessa, neljännessä, kuudennessa, seitsemännessä ja kahdeksannessa osassa sekä direktiivin 2013/36/EU VII osastossa säädettyjä velvoitteita alakonsolidointiryhmän tasolla tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.
12. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 1 kohdassa ja 7 artiklassa säädetään, kyseisen asetuksen toisessa, kolmannessa, neljännessä ja kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan alakonsolidointiryhmän tasolla tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.
13. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 4 kohdassa ja 8 artiklassa säädetään, kyseisen asetuksen kuudennen osan vaatimuksia sovelletaan alakonsolidointiryhmän tasolla tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

14 artikla

Konsernin sisäisten suurten asiakasriskien rajat

1. Laskettaessa 2 kohdassa säädettyä konsernin sisäisten suurten asiakasriskien rajaa kaikki 13 artiklan 3 mukaisesti samaan alakonserniin kuuluvat yhteisöt katsotaan yhdeksi asiakkaaksi tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 39 alakohdassa tarkoitetuksi yhdeksi asiakaskokonaisuudeksi.
2. Kun on määrätty tämä luvun mukaisia toimenpiteitä, perusluottolaitoksella ei saa olla konsernin sisäistä asiakasriskiä, joka on yli 25 prosenttia perusluottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta ja liittyy yhteisöön, joka ei kuulu samaan alakonserniin kuin perusluottolaitos itse. Konsernin sisäisten suurten asiakasriskien rajaa sovelletaan alakonsolidointiryhmän tasolla, kun on ensin otettu huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 399–403 artiklan ja tämän asetuksen 16 artiklan mukaisten luottoriskin vähentämisen ja vapautusten vaikutus.

15 artikla

Konsernin ulkopuolisten suurten asiakasriskien rajat

1. Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklan 1 kohdassa säädetään, perusluottolaitoksella ei saa olla seuraavia asiakasriskejä, kun on määrätty tämän luvun mukaisia toimenpiteitä:
 - a) finanssiyhteisöön liittyvä suuri asiakasriski, joka on yli 25 prosenttia perusluottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta. Kyseistä asiakasriskien rajaa sovelletaan yksilöllisesti ja alakonsolidointiryhmän tasolla, kun on otettu huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 399–403 artiklan ja tämän asetuksen 16 artiklan mukaisten luottoriskin vähentämisen ja vapautusten vaikutus.
 - b) finanssiyhteisöihin liittyvät suuret asiakasriskit, joka ovat yhteensä yli 200 prosenttia perusluottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta. Kyseistä asiakasriskien rajaa sovelletaan yksilöllisesti ja alakonsolidointiryhmän tasolla, kun on otettu huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 399–403 artiklan ja tämän asetuksen 16 artiklan mukaisten luottoriskin vähentämisen ja vapautusten vaikutus.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä yhteenlaskettujen konsernin ulkopuolisten suurten asiakasriskien rajaa sen perusteella, missä määrin luottoriskin vähentäminen on hyväksytty.

16 artikla

Luottoriskin vähentämistekniikat

Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 399–403 artiklassa säädetään, riskiarvojen laskentaan sovelletaan luottoriskin vähentämistekniikkojen hyväksymistä koskevia rajoituksia tämän asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettujen suurten asiakasriskien rajojen noudattamiseksi, kun on määrätty tämän luvun mukaisia toimenpiteitä.

Siirretään komissiolle valta antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, missä määrin luottoriskin vähentämistekniikat, mukaan luettuina hyväksyttävän luottosuojaan tyypit ja niitä koskevat rajat, hyväksytään ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sen varmistamiseksi, että luottoriskin vähentämistekniikat eivät petä riskien toteutuessa, jolloin luottosuoja voidaan toteuttaa tehokkaasti.

17 artikla

Poikkeus suurista asiakasriskeistä koskevista siirtymäsäännöksistä

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 493 artiklan 3 kohdassa säädetään, kyseisessä kohdassa säädettyjä poikkeuksia ei sovelleta sellaisten perusluottolaitosten asiakasriskeihin, jotka ovat olleet tämän asetuksen mukaisten rakennetoimenpiteiden kohteina.

18 artikla

Eriyttämissuunnitelma

1. Kun toimivaltainen viranomainen on tehnyt 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen siitä, että perusluottolaitos ei saa harjoittaa tiettyjä kaupankäyntitoimintoja, perusluottolaitoksen tai tarvittaessa sen EU-emoyrityksen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle eriyttämissuunnitelma kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona 10 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu päätös tehdään.

Vastaavasti, kun 9 artiklan 1 kohdan tarkoitettu yhteisö on päättänyt eriyttää 9 artiklassa säädetyn arviointivelvollisuuden piiriin kuuluvat kaupankäyntitoiminnot perusluottolaitoksesta, sen on toimitettava 9 artiklassa tarkoitetun arviointijakson alussa suunnitelma, jossa esitetään eriyttämisen yksityiskohdat. Suunnitelman on sisällettävä ainakin tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa vaaditut tiedot.

2. Eriyttämissuunnitelmassa on selvitettävä yksityiskohtaisesti, miten eriyttäminen toteutetaan.

Suunnitelman on sisällettävä ainakin seuraavat:

- a) eritelmä perusluottolaitoksesta eriytettävistä varoista ja toiminnoista;

- b) yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten 13 artiklassa tarkoitettuja sääntöjä sovelletaan;
 - c) eriyttämisen aikataulu.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut suunnitelmat ja tehtävä kuuden kuukauden kuluessa eriyttämissuunnitelman toimittamisesta päätös sen hyväksymisestä tai vaadittava siihen muutoksia.
 4. Jos toimivaltainen viranomainen vaatii eriyttämissuunnitelmaan muutoksia, perusluottolaitoksen tai tarvittaessa sen EU-emoyrityksen on kolmen kuukauden kuluessa toimivaltaisen viranomaisen esittämästä vaatimuksesta toimitettava eriyttämissuunnitelma, joka sisältää vaaditut muutokset.
 5. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös suunnitelman hyväksymisestä tai hylkäämisestä yhden kuukauden kuluessa siitä, kun suunnitelma on toimitettu sille uudelleen. Jos toimivaltainen viranomainen hylkää suunnitelman, sen on yhden kuukauden kuluessa hylkäämisestä tehtävä päätös sellaisesta eriyttämissuunnitelmasta, joka sisältää tarvittavat mukautukset.
 6. Jos perusluottolaitos tai tarvittaessa sen EU-emoyritys ei toimita eriyttämissuunnitelmaa 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on viimeistään kolmen kuukauden kuluttua 1 kohdassa tarkoitettun määräajan päättymisestä tehtävä päätös, joka sisältää eriyttämissuunnitelman.
 7. Jos perusluottolaitos tai tarvittaessa sen EU-emoyritys ei toimita eriyttämissuunnitelmaa, joka sisältää toimivaltaisen viranomaisen vaatimat muutokset, toimivaltaisen viranomainen on tehtävä viimeistään yhden kuukauden kuluttua 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä määräajasta päätös, joka sisältää eriyttämissuunnitelman.
 8. Perusluottolaitoksen tai tarvittaessa sen EU-emoyrityksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että se on toteuttanut hyväksytyn suunnitelman.
 9. Luottolaitoksen tai EU-emoyrityksen ylimmän hallintoelimen on varmistettava, että eriyttämissuunnitelma on toteutettu toimivaltaisen viranomaisen antaman hyväksynnän mukaisesti.

19 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten välinen yhteistyö

1. Ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee 10 artiklan 3 kohdan tarkoitetun päätöksen, sen on ilmoitettava asiasta direktiivin [BRRD] 3 artiklan mukaisesti nimetyille asianomaiselle kriisinratkaisuviranomaiselle.
2. Kun toimivaltainen viranomainen suorittaa 9 artiklan mukaisesti arvioinnin ja vaatii 10 artiklan mukaisesti perusluottolaitosta olemaan harjoittamatta tiettyjä toimintoja, sen on otettava huomioon kaikki asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten parhaillaan tai aiemmin direktiivin [BRRD] 13 ja 13 a artiklan nojalla suorittamat purkamismahdollisuuksien arvioinnit.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä asianomaisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa yhteistyötä ja vaihdettava tietoja, jotka katsotaan tarvittavan sen tehtävien hoitamiseen.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tämän luvun nojalla määrättävät toimenpiteet ovat yhdenmukaisia asetuksen (EU) N:o 1024/2013 13 artiklan b alakohdan, asetuksen (EU) N:o [SRM] 8 artiklan 9 kohdan, direktiivin [BRRD] 13, 13 a, 14 ja 15 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla määrättävien toimenpiteiden kanssa.

20 artikla

Kaupankäyntiyhteisöltä kiellettävät toiminnot

Kaupankäyntiyhteisö ei saa

- a) ottaa vastaan direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmän piiriin kuuluvia talletuksia, paitsi jos talletuksissa on kyse kaupankäyntitoimintoihin liittyvästä vakuuksien toimittamisesta;
- b) tarjota direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 3 kohdan määriteltyä maksupalveluja a alakohdassa tarkoitettujen toimintojen yhteydessä, paitsi jos maksupalvelut ovat oheispalveluja ja ehdottoman tarpeellisia kaupankäyntitoimintoihin liittyvien vakuuksien toimittamiseksi.

21 artikla

Poikkeus III luvun vaatimuksista

1. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä myöntää poikkeuksen tämän luvun vaatimuksista luottolaitokselle, joka ottaa vastaan talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, jotka kuuluvat ennen 29 päivää tammikuuta 2014 annetun kansallisen primaarilainsäädännön soveltamisalaan, jos kyseinen kansallinen lainsäädäntö täyttää seuraavat vaatimukset:
- a) sen tarkoituksena on estää 1 artiklassa tarkoitetut rahoitukseen liittyvät stressitilanteet tai yhteisöjen kaatuminen ja järjestelmäriskit;
 - b) se estää luottolaitoksia, jotka ottavat vastaan talletussuojan piiriin kuuluvia talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, harjoittamasta säänneltyä sijoitustoimintaa päämiehenä ja pitämästä rahoitusvaroja kaupankäyntitarkoituksessa; kansallisessa lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää rajoitetuista poikkeuksista, jotka antavat talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä vastaanottavalle luottolaitokselle mahdollisuuden toteuttaa riskejä vähentäviä toimintoja, joiden tarkoituksena on luottolaitoksen pääoman, likviditeetin ja rahoituksen vakaa hoito, sekä tarjota asiakkaille rajoitettuja riskienhallintapalveluja;
 - c) jos luottolaitos, joka ottaa vastaan talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, kuuluu konserniin, kansallisella lainsäädännöllä varmistetaan, että luottolaitos on oikeudellisesti eriytetty konserniin kuuluvista yhteisöistä, jotka harjoittavat säänneltyä sijoitustoimintaa päämiehenä tai pitävät rahoitusvaroja kaupankäyntitarkoituksessa, ja kyseisessä lainsäädännössä säädetään seuraavaa:
 - i) luottolaitos, joka ottaa vastaan talletussuojan piiriin kuuluvia talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, voi tehdä päätöksiä itsenäisesti muista konserniin kuuluvista yhteisöistä riippumatta;

- ii) luottolaitoksella, joka ottaa vastaan talletussuojan piiriin kuuluvia talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, on ylin hallintoelin, joka on riippumaton muista konserniin kuuluvista yhteisöistä ja riippumaton itse luottolaitoksesta;
- iii) luottolaitokseen, joka ottaa vastaan talletussuojan piiriin kuuluvia talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, sovelletaan sille itselleen asetettuja pääoma- ja likviditeettivaatimuksia;
- iv) luottolaitos, joka ottaa vastaan talletussuojan piiriin kuuluvia talletuksia yksityishenkilöiltä ja pk-yrityksiltä, ei saa tehdä sopimuksia tai toteuttaa liiketoimia muiden konserniin kuuluvien yhteisöjen kanssa muilla kuin sellaisilla ehdoilla, jotka vastaavat 13 artiklan 7 kohdan tarkoitettuja ehtoja.

2. Jäsenvaltion, joka haluaa saada poikkeuksen kyseisen kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvalla luottolaitoksella, on lähetettävä komissiolle poikkeusta koskeva pyyntö ja liitettävä siihen pyynnön kohteena olevaa luottolaitosta valvovan toimivaltaisen viranomaisen myönteinen lausunto. Pyyntöön on esitettävä kaikki kyseisen kansallisen lainsäädännön arvioimiseen tarvittavat tiedot ja ilmoitettava, mitä luottolaitoksia pyydetty poikkeus koskee. Jos komissio katsoo, ettei sillä ole kaikkia tarvittavia tietoja, se ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, mitä lisätietoja tarvitaan.

Komission saatua kaikki tiedot, jotka se katsoo tarvittavan poikkeuspyynnön arvioimiseen, se ilmoittaa pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa pitävänsä toimitettuja tietoja riittävinä.

Kun komissio on kuullut EPV:tä suunnitellun päätöksenä perusteista ja mahdollisista vaikutuksista unionin rahoitusvakauteen ja sisämarkkinoiden toimintaan, se tekee viiden kuukauden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamisesta täytäntöönpanopäätöksen, jossa todetaan, ettei kansallinen lainsäädäntö ole ristiriidassa tämän luvun kanssa, ja myönnetään poikkeus 1 kohdassa tarkoitetussa pyyntöön mainituille luottolaitoksille. Kun komissio aikoo ilmoittaa kansallisen lainsäädännön olevan ristiriidassa tämän luvun kanssa ja evätä poikkeuksen, se esittää vastalauseensa yksityiskohtaisesti ja antaa pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää kirjallisia huomautuksia yhden kuukauden kuluessa komission vastalauseiden ilmoittamispäivästä. Komissio tekee kolmen kuukauden kuluessa tämän määräajan päättymisestä täytäntöönpanopäätöksen poikkeuksen myöntämisestä tai epäämisestä.

Jos kansallista lainsäädäntöä muutetaan, jäsenvaltion on annettava muutokset tiedoksi komissiolle. Komissio voi tarkastella kolmannessa alakohdassa tarkoitettua täytäntöönpanopäätöstä uudelleen.

Jos kansallista lainsäädäntöä, jonka ei ole ilmoitettu olevan ristiriidassa tämän luvun kanssa, ei sovelleta enää luottolaitoksen, jolle on myönnetty poikkeus tämän luvun vaatimuksia, poikkeus on peruutettava kyseisen luottolaitoksen osalta.

Komissio ilmoittaa päätöksestään EPV:lle. EPV julkaisee luettelon luottolaitoksista, joille on myönnetty poikkeus tämän artiklan mukaisesti. Luettelo pidetään jatkuvasti ajan tasalla.

IV luku

II ja III luvun vaatimusten soveltamisalaan kuuluvat yhteisöt

22 artikla

Kynnysarvojen laskemista koskevat säännöt

1. Sovellettaessa 3 artiklan b alakohdan ii alakohtaa kynnysarvojen laskenta perustuu EU-emu yrityksen konsernitilinpäätökseen.
2. Sovellettaessa 3 artiklan b alakohdan iii alakohtaa kynnysarvojen laskenta perustuu unionissa harjoitettuihin toimintoihin.
3. Laskennassa ei oteta huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten eikä muiden finanssialan ulkopuolisten yritysten varoja ja velkoja.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisemisesta]* yksilöitävä luottolaitokset ja konsernit, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan 3 artiklan mukaisesti, ja ilmoitettava niistä välittömästi EPV:lle.

Saatuaan toimivaltaisen viranomaisen ilmoituksen EPV julkaisee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luettelon viipymättä. Luettelo pidetään jatkuvasti ajan tasalla.

23 artikla

Kaupankäyntitoimintojen laskeminen

1. Sovellettaessa 3 artiklaa kaupankäyntitoiminnot on laskettava sovellettavan tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti seuraavalla tavalla.

Kaupankäyntitoiminnot = $(TSA + TSL + DA + DL)/2$, jossa

- a) kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin arvopapereihin liittyvät varat (Trading Securities Assets, TSA) ovat yhtenä kokonaisuutena hoidettavaan salkkuun kuuluvia omaisuuseriä, joita on todistettavasti viime aikoina toistuvasti käytetty lyhyen aikavälin voiton tavoitteluun, johdannaisvaroja lukuun ottamatta;
- b) kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin arvopapereihin liittyvät velat (Trading Securities Liabilities, TSL) ovat yhtenä kokonaisuutena hoidettavaan salkkuun kuuluvia velkoja, jotka on otettu siinä tarkoituksessa, että ne ostetaan takaisin lyhyen ajan kuluessa, ja joita on todistettavasti viime aikoina toistuvasti käytetty lyhyen aikavälin voiton tavoitteluun, johdannaisvaroja lukuun ottamatta;
- c) johdannaisvarat (Derivative Assets, DA) ovat johdannaisia, joilla on positiivinen jälleenhankinta-arvo ja jotka eivät ole suojausjohdannaisia tai kytkettyjä johdannaisia;
- d) johdannaisvelat (Derivative Liabilities, DL) ovat johdannaisia, joilla on negatiivinen jälleenhankinta-arvo ja jotka eivät ole suojausjohdannaisia.

2. Kaupankäyntitoimintojen laskennassa ei oteta huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten eikä muiden finanssialan ulkopuolisten yritysten varoja ja velkoja.
3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen kaupankäyntitoimintojen laskentamenetelmä ottaen huomioon sovellettavien tilinpäätösjärjestelmien väliset erot.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 1 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemispäivästä]*.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle valta muuttaa tämän asetuksen 35 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä tämän artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntitoimintojen osatekijöitä sovellettavien tilinpäätösjärjestelmien muutosten huomioon ottamiseksi.

24 artikla

Kaupankäyntitoimintoja koskevien tietojen toimittaminen toimivaltaiselle viranomaiselle

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ensimmäisen kerran *[julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 9 kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisemispäivästä]* ja sen jälkeen vuosittain merkitykselliset tiedot kaupankäyntitoimintojensa kokonaismäärästä ja niiden osatekijöistä 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään yhtenäinen malli 1 kohdassa tarkoitettulle raportoinnille ja kyseisen mallin käyttöohjeet.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 1 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemispäivästä]*.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

V luku

Asetuksen noudattaminen

ENSIMMÄINEN JAKSO

Yhteisöt

25 artikla

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen velvollisuudet

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jotka antavat toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden saada tiedot, jotka tarvitaan tämän asetuksen noudattamisen arvioimiseen.
2. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, mukaan luettuina 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun parametriperusteiseen arviointiin tarvittavat tiedot, jotka tarvitaan sen arvioimiseksi, noudattavatko ne tätä asetusta. Lisäksi kyseisten yhteisöjen on varmistettava, että niiden sisäiset valvontamenetelmät sekä hallinnolliset ja kirjanpitomenettelyt mahdollistavat kaikkina aikoina sen valvomisen, että yhteisöt noudattavat tätä asetusta.
3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen on rekisteröitävä kaikki liiketoimensa ja dokumentoitava tätä asetusta sovellettaessa käytettävät järjestelmänsä ja prosessinsa siten, että toimivaltainen viranomainen voi kaikkina aikoina valvoa tämän asetuksen noudattamista.

TOINEN JAKSO

Toimivaltaiset viranomaiset

26 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet ja tehtävät

1. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä niille annettuja valtuuksia asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti hoitaessaan tehtäviä, jotka on annettu niille tämän asetuksen mukaisesti.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen toimintoja sekä jatkuvasti arvioitava tämän asetuksen noudattamista ja varmistettava sen noudattaminen.
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet vaatia EU-emoyritystä, joka ei ole säännelty yhteisö mutta jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on säännelty yhteisö, varmistamaan, että sen säännellyt tytäryritykset noudattavat tätä asetusta.

4. Tätä asetusta sovellettaessa konsolidointiryhmän valvojana pidetään kaikkien sellaisten konserniin kuuluvien yhteisöjen suhteen toimivaltaista viranomaista, jotka kuuluvat samaan konserniin kuin EU-emoyritys ja joihin sovelletaan tätä asetusta.

Jos EU-emoyrityksen tytäryritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon kuin EU-emoyritys ja sitä valvoo eri valvoja kuin EU-emoyritystä ja jos tytäryritys on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti merkittävä, konsolidointiryhmän valvojan on kuultava merkittävän tytäryrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista kaikista tämän asetuksen nojalla tekemistään päätöksistä.

VI luku

Suhteet kolmansiin maihin

27 artikla

Kolmannen maan oikeudellinen kehityksen vastaavuus

1. Komissio voi jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavaa:
 - a) kolmannen maan oikeudellisilla järjestelyillä sekä valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyillä varmistetaan, että luottolaitokset ja emoyritykset kyseisessä kolmannessa maassa noudattavat sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat 6 artiklassa, 10–16 artiklassa ja 20 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;
 - b) kolmannen maan oikeudellisessa kehityksessä säädetään tosiasiallisesta ja vastaavasta järjestelmästä, jolla tunnustetaan kolmansien maiden kansallisissa lainsäädännöissä säädettyjen rakennetoimenpiteiden tunnustamisesta.
2. Komissio voi muuttaa päätöstään tai peruuttaa sen, jos edellytykset, joiden perusteella päätös on tehty, eivät enää täyty.
3. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä sellaisten perusteiden vahvistamisesta, joilla arvioidaan, vastaako kolmannen maan oikeudellinen kehys ja valvontakehys tätä asetusta.

Komissio antaa delegoidun säädöksen *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 24 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta]*.
4. EPV vahvistaa järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudellisen kehityksen ja valvontakehityksen on katsottu vastaavan tätä asetusta 1–3 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin vähimmäisvaatimukset, jotka molempien lainkäyttöalueiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon on täytettävä.

VII luku

Hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet

28 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet

1. Rajoittamatta 26 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosseuraamuksia jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä vähintään seuraavista rikkomisista:
 - a) 6 artiklassa säädetyn kiellon rikkominen;
 - b) 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen manipulointi.Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valta määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä luottolaitokselle ja kaikille konserniin kuuluville yhteisöille, myös monialan holdingyhtiölle, vakuutusyritykselle tai jälleenvakuutusyritykselle.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan oikeushenkilöihin, jäsenvaltioiden on säädettävä, että velvoitteita rikottaessa toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisessa lainsäädännössä säädettyin edellytyksin soveltaa seuraamuksia ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin yksityishenkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa määrättyjen hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
3. Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet vahvistaa rikosseuraamuksia 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden on varmistettava, että asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu sen varmistamiseksi, että toimivaltaisella viranomaisella on kaikki tarvittavat valtuudet tehdä yhteistyötä oikeusviranomaisten kanssa lainkäyttöalueellaan vastaanottaakseen tietoja rikostutkinnasta tai rikosoikeudenkäynneistä, jotka on aloitettu 6 artiklan mahdollisten rikkomisten ja 24 artiklan 1 kohdassa mukaisesti toimitettujen tietojen manipuloinnin vuoksi ja antaakseen samalla tavalla tietoja muille toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle, jotta ne voivat noudattaa velvollisuuttaan tehdä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa EPV:n kanssa 1 kohtaa sovellettaessa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten helpottaakseen niiden seuraamusvaltuuksien käyttöä.
4. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettava toimivaltaisille viranomaisille valta määrätä ainakin seuraavia hallinnollisia seuraamuksia ja muita toimenpiteitä 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista:
 - a) määräys, jossa rikkomisesta vastuussa olevaa henkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

- b) vastuussa olevan henkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden luovuttaminen, jos ne ovat määritettävissä;
- c) julkinen varoitus, jossa ilmoitetaan vastuullinen henkilö ja rikkomisen luonne;
- d) toimiluvan peruuttaminen tai keskeyttäminen;
- e) vastuulliseksi katsotulle luonnolliselle henkilölle määrättävä väliaikainen kielto toimia johtotehtävissä 3 artiklassa tarkoitetussa yhteisössä;
- f) rikkomisten toistuessa vastuulliseksi katsotulle luonnolliselle henkilölle määrättävä pysyvä kielto toimia johtotehtävissä 3 artiklassa tarkoitetussa yhteisössä;
- g) sellaisten hallinnollisten taloudellisten enimmäisseuraamusten määrääminen, jotka ovat vähintään kolme kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää;
- h) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, vähintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän asetuksen voimaantulopäivänä;
- i) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, joiden määrä on vähintään 10 prosenttia oikeushenkilön ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan tilinpäätöksen mukaisesta vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta; jos oikeushenkilö on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryritys, jonka on laadittava direktiivin 2013/34/EU mukaisesti konsernitilinpäätös, kyseinen vuotuinen kokonaisliikevaihto on koko konsernin emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan vuotuisen konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi asianomaisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti;

Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisilla viranomaisilla voi olla tässä kohdassa tarkoitettujen valtuuksien lisäksi muita valtuuksia, ja ne voivat säätää ankarammista ja soveltamisalaltaan laajemmista seuraamuksista kuin tässä kohdassa esitetään.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä komissiolle ja EPV:lle viimeistään *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 24 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta]*. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle viipymättä kaikista kyseisten sääntöjen muutoksista.

29 artikla

Valvontavaltuuksien käyttö ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määritettäessä hallinnollisten seuraamusten tyyppiä ja tasoa toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, joihin kuuluvat esimerkiksi
 - a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
 - b) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön vastuun aste;

- c) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat esimerkiksi oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön yhteistyön aste toimivaltaisen viranomaisen kanssa, tämän kuitenkin rajoittamatta tarvetta varmistaa henkilön luopuminen saamistaan voitoista tai välttämistään tappioista;
- f) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön aiemmat rikkomiset;
- g) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön toimenpiteet, joilla estetään rikkomisen toistuminen;
- h) rikkomisen mahdolliset koko järjestelmää koskevat seuraukset.

30 artikla

Rikkomisista ilmoittaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava käyttöön tehokkaat mekanismit, joilla toimivaltaisille viranomaisille voidaan ilmoittaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista todellisista tai mahdollisista rikkomisista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
 - a) erityismenettelyt rikkomisia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten, mukaan luettuna turvallisten viestintäkanavien luominen kyseisiä ilmoituksia varten;
 - b) asianmukainen suojele sellaisille työsopimuksen perusteella työskenteleville henkilöille työssään, jotka ilmoittavat rikkomistapauksista tai joita syytetään rikkomistapauksista, kostotoimilta, syrjinnältä tai muuntyyppiseltä epäoikeudenmukaiselta kohtelulta;
 - c) rikkomistapauksesta ilmoittavan henkilön ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojeleminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, menettelyn kaikissa vaiheissa, mukaan luettuna suojele asianomaisten henkilöiden henkilöllisyyden salassa pitämiseksi, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tapauksiin, joissa kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan tällaista tietojen ilmaisemista tutkinnan tai sitä seuraavan oikeudenkäynnin yhteydessä.
3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että työnantajilla on käytössään asianmukaiset sisäiset menettelyt, joilla niiden työntekijät voivat ilmoittaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista.
4. Jäsenvaltiot voivat myöntää henkilöille, jotka antavat merkityksellisiä tietoja tämän asetuksen mahdollisesta rikkomisesta, taloudellisia kannustimia kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos kyseisillä henkilöillä ei ole jo ennestään oikeudellista tai sopimukseen perustuvaa velvollisuutta ilmoittaa tällaiset tiedot ja edellyttäen, että tiedot ovat uusia ja ne johtavat hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen tai rikosseuraamuksen määräämiseen tämän asetuksen rikkomisesta.

Tietojenvaihto EPV:n kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain toimitettava EPV:lle yhdistetyt tiedot kaikista 28 artiklan mukaisesti määräämistään hallinnollisista toimenpiteistä, seuraamuksista ja sakoista. EPV julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessa.
2. Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet määrätä rikosseuraamuksia 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain toimitettava EPV:lle henkilötietojen osalta tunnistamattomiksi muutetut ja yhdistetyt tiedot kaikista toteutetuista rikostutkinnoista ja määrätyistä rikosseuraamuksista. EPV julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessa.
3. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut hallinnollisen toimenpiteen tai seuraamuksen tai rikosseuraamuksen, sen on ilmoitettava tästä samanaikaisesti EPV:lle.
4. EPV laatii luonnokset teknisistä täytäntöönpanostandardeista, joissa määritetään menettelyt ja lomakkeet 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten.
EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [*julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemispäivästä*].
Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

Päätösten julkaiseminen

1. Jollei kolmannen alakohdan soveltamisesta muuta johdu, toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava verkkosivuillaan kaikki päätökset, joissa määrätään hallinnollinen seuraamus tai muu toimenpide 6 artiklan rikkomisesta tai 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta taloudellisen raportoinnin manipuloinnista, välittömästi sen jälkeen, kun päätöksen kohteena olevalle henkilölle on ilmoitettu kyseisestä päätöksestä.
Ensimmäisen alakohdan nojalla julkaistuissa tiedoissa on ilmoitettava vähintään rikkomisen tyyppi ja luonne sekä päätöksen kohteena olevan henkilön henkilöllisyys.
Ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta päätöksiin, joissa määrätään luonteeltaan tutkinnallisia toimenpiteitä.
Jos toimivaltainen viranomainen tapauskohtaisen arvioinnin perusteella katsoo, että päätöksen kohteena olevan oikeushenkilön henkilöllisyyden tai luonnollisen henkilön henkilötietoja julkistaminen olisi suhteetonta, tai jos näiden tietojen julkistaminen vaarantaisi meneillään olevia tutkimuksia tai rahoitusmarkkinoiden vakautta, sen on tehtävä jokin seuraavista:
 - a) lykättävä julkaisemista niin kauan kuin lykkäämisen syyt ovat olemassa;
 - b) julkaistava päätös ilman henkilöiden nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos tällaisella julkaisemisella voidaan varmistaa asianomaisten henkilötietojen tehokas suoja, ja tarvittaessa lykättävä kyseisten tietojen

- julkaisemista kohtuullisen ajan, jos on oletettavaa, että nimettömän julkaisemisen syyt lakkaavat olemasta olemassa kyseisen ajanjakson aikana;
- c) jätettävä päätös julkaisematta, jos toimivaltainen viranomaisen katsoo, että a tai b alakohdan mukainen julkaiseminen ei riitä varmistamaan, että
- i) rahoitusmarkkinoiden vakaus säilyy; tai
 - ii) tällaisten päätösten julkaisemisen on oikeasuhteista niiden toimenpiteiden osalta, jotka on katsottava vähämerkityksisiksi.
2. Jos päätökseen haetaan muutosta kansallisilta oikeus-, hallinto- tai muilta viranomaisilta, toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi julkaistava välittömästi verkkosivuillaan nämä tiedot ja mahdolliset myöhemmät tiedot muutoksenhaun tuloksesta. Muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen kumoamisesta annettu päätös on myös julkaistava.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkaistu päätös on saatavilla niiden verkkosivuilla vähintään viiden vuoden ajan julkaisupäivästä. Kyseisiin päätöksiin sisältyvät henkilötiedot säilytetään toimivaltaisen viranomaisen verkkosivuilla ainoastaan tarpeellisen ajan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.

VIII luku

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

33 artikla

EPV:n kertomukset

EPV laatii yhteistyössä EAMV:n kanssa seuraavat kertomukset ja toimittaa ne komissiolle [*julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemisesta*]:

- a) kertomus 9 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa säädettyjen parametrien mahdollisista rajoista sekä arvopaperistamistyypeistä, jotka eivät EPV:n mielestä uhkaa perusluottolaitoksen rahoitusvakautta tai unionin rahoitusjärjestelmää;
- b) kertomus siitä, olisiko 11 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin johdannaisiin ja rahoitusinstrumentteihin lisättävä muuntotyypisiä johdannaisia ja rahoitusinstrumentteja luottolaitoksen oman riskin vakaata hallintaa varten;
- c) kertomus siitä, olisiko sallittava myös muiden kuin 12 artiklan 1 kohdassa lueteltujen suojaukseen tarkoitettujen rahoitusinstrumenttien myyminen asiakkaille, sekä 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu omien varojen vaatimusten osuudesta, jonka ylittyessä johdannaisia ei saa myydä.

Uudelleentarkastelu

Komissio seuraa säännöllisesti, miten tässä asetuksessa vahvistetut säännöt vaikuttavat 1 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseen ja unionin koko rahoitusjärjestelmän vakauteen, ottaen huomioon markkinarakenteen muutokset ja tällä asetuksella säänneltyjen yhteisöjen kehitys ja toiminta, sekä tekee aiheelliset ehdotukset. Uudelleentarkastelussa olisi erityisesti kiinnitettävä huomiota 3 artiklassa tarkoitettujen kynnysarvojen soveltamiseen, 6 artiklassa säädetyn kiellon soveltamiseen ja toimivuuteen, 8 artiklassa tarkoitettujen toimintojen valikoimaan ja 9 artiklassa säädettyjen parametrien sopivuuteen. Otettuaan huomioon toimivaltaisten viranomaisten näkemykset komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 ja säännöllisesti sen jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa käsitellään muun muassa edellä mainittuja seikkoja ja johon sisällytetään tarvittaessa säädösehdotus.

IX luku**Loppusäännökset*****Siirretyn säädösvallan käyttäminen***

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle 6 artiklan 6 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklan toisessa kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa ja 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi 38 artiklassa tarkoitetusta päivästä alkaen.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruttaa 6 artiklan 6 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklan toisessa kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa ja 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 6 artiklan 6 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 2 kohdan 16 artiklan toisen kohdan, 23 artiklan 4 kohdan ja 27 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet

komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

36 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan sen voimaantulopäivästä, lukuun ottamatta 6 artiklaa, jota sovelletaan *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 18 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemisesta]*, sekä 13–18 artiklaa ja 20 artiklaa, joita sovelletaan *[julkaisutoimisto lisää tarkan päivämäärän, joka on 36 kuukauden kuluttua asetuksen julkaisemisesta]*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoite (Tavoitteet)
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioituista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa*
 - 3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus EU:n luottolaitosten häiriönsietokykyä parantavista rakennetoimenpiteistä

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)⁴³

Sisämarkkinat – finanssimarkkinat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☒ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Vähennetään rahoitusvakautta koskevia riskejä sekä palautetaan sijoittajien ja muiden markkinatoimijoiden luottamus finanssimarkkinoihin.

1.4.2. *Eriyistavoite (eriyistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Ottaen huomioon edellä mainitut yleiset tavoitteet asetuksella pyritään estämään järjestelmäriskien ja rahoitukseen liittyvän stressitilanteen syntyminen sekä suurien, monitahoisten ja keskinäisissä kytköksissä toimivien pankkien kaatuminen. Asetuksen erityistavoitteina on

- vähentää liiallista riskinottoa luottolaitoksissa,
- poistaa luottolaitoksen eri osien välisen merkittävät eturistiriidat,
- välttää resurssien virheellinen kohdentaminen ja edesauttaa luotonantoa reaalitaloudelle,
- varmistaa vääristymättömät kilpailuedellytykset kaikille laitoksille sisämarkkinoilla,
- vähentää järjestelmäriskeihin johtavia keskinäisiä kytköksiä finanssialalla,
- helpottaa luottolaitoksen tehokasta hoitoa, seuranta ja valvontaa, ja
- helpottaa konsernin hallittua kriisinratkaisua ja elvytystä.

⁴³

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Liiallisen riskinoton vähentäminen luottolaitoksessa.

Luottolaitoksen eri osien välisten eturistiriitojen vähentäminen.

Resurssien virheellisen kohdentamisen vähentäminen ja luotonannon lisääminen reaalitaloudelle.

Kilpailun vääristymisen vähentäminen sisämarkkinoilla.

Keskinäisten kytkösten vähentäminen finanssialalla.

Luottolaitoksen hoidon, seurannan ja valvonnan tehostaminen.

Suurimpien ja monitahoisimpien pankkikonsernien kriisinsuorituksen ja elvytyksen hallitumpi läpivienti.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Ehdotuksen arvioinnissa voidaan käyttää seuraavia indikaattoreita:

- niiden pankkien lukumäärä ja koko, joihin sovelletaan vaatimuksia rakenteellista eriyttämisestä
- toimien jakaminen talletustoiminta- ja kaupankäyntiyhteisölle
- transaktiovolyymit, kurssierot tai likviditeetti merkityksellisillä markkinoilla
- niiden pankkien markkinaosuuksien suuntaukset, joihin sovelletaan rakenteellista eriyttämistä
- markkinoiden keskittyminen toimitissa, joihin sovelletaan rakenteellista eriyttämistä
- uudet markkinatulokkaat toimitissa, joihin sovelletaan rakenteellista eriyttämistä
- suuntaukset niiden pankkien kannattavuudessa, joihin sovelletaan rakenteellista eriyttämistä
- mittarit implisiittisten julkisten tukien laajuudelle
- mittarit TBTF-pankkien rahoituskustannusedulle
- mittarit TBTF-pankkien luotonanto- ja lainaustoiminnalle.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Lyhyellä tai pitkällä aikavälillä täytettävät vaatimukset

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat finanssikriisin puhjettua tarkistaneet perusteellisesti pankkien sääntelyä ja valvontaa.

Pankkialalla EU on käynnistänyt joukon uudistuksia, jotta voidaan lisätä pankkien häiriönsietokykyä ja vähentää mahdollisen pankkien kaatumisen vaikutuksia tavoitteena luoda turvallisempi, vakaampi, läpinäkyvämpi ja vastuullisempi rahoitusjärjestelmä, joka toimii koko talouden ja yhteiskunnan hyväksi (erityisesti uusi pääomavaatimuksia koskeva asetus ja direktiivi (CRR/CRD IV) sekä ehdotettu pankkien elvytys- ja kriisinsuoritusdirektiivi (BRRD)).

EU:n pankkiala ja yksittäiset pankit ovat kuitenkin edelleen sekä absoluuttisesti että suhteellisesti mitaten hyvin suuria. Suurimmat pankit ovat aktiivisempia monimutkaisissa kaupankäyntitoimissa ja harjoittavat enemmän toimintaa rajojen yli hyvin monien oikeussubjektien kautta.

Monet EU:n jäsenvaltiot ja kolmannet maat ovat näin ollen menneet askeleen pidemmälle ja panneet tai panemassa täytäntöön rakenteellisia uudistuksia pankkialoillaan puuttuakseen ongelmiin, joita suurimpiin ja monitahoisimpiin rahoituslaitoksiin liittyy. Myös kansainvälisten instituutiot, kuten G20, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB), Kansainvälinen järjestelypankki (BIS), Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) ovat painottaneet tällaisten uudistusten merkitystä muun muassa laitosten purkamismahdollisuuksien kannalta ja vaatineet laajaa ja globaalia keskustelua pankkien liiketoimintamalleista.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

EU:n tason toiminnalle on tämän kehityksen valossa vankat perusteet. Vaikka kansallisilla uudistuksilla pyritään samaan yleistavoitteeseen, ne ovat yksityiskohdiltaan erilaisia. Tämä vääristää laitosten sijoittautumispäätöksiä, kun TBTF-pankit saattavat siirtää toimintojaan tai siirtyä toiseen jäsenvaltioon. EU:n tason toimenpide olisi siksi tehokkaampi. Yhtenäisten sääntöjen tarve on erityisen suuri pankkiunionille, jotta voidaan helpottaa yhteisen valvontamekanismin (SSM) valvontatehtäviä ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin (SRM) kriisinratkaisutoimia.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

n/a

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Pankkialalla EU on jo käynnistänyt joukon uudistuksia, jotta voidaan parantaa pankkien häiriönsietokykyä ja vähentää pankkien kaatumisen mahdollisuutta ja vaikutuksia. Niihin sisältyy toimenpiteitä, joilla lujitetaan pankkien vakavaraisuutta (CRR/CRDIV-pakettiin kuuluvat pääoma- ja likviditeettivaatimukset), lisätään pankkien purkamismahdollisuuksia (ehdotettu BRRD), taataan parempi suoja talletuksille (talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin tarkistaminen), lisätään läpinäkyvyyttä, puututaan johdannaisten riskeihin ja parannetaan markkinarakenteita (Euroopan markkinarakenneasetus EMIR ja siihen liittyvät muutokset rahoitusmarkkinadirektiivissä MiFID). Lisäksi jotta saadaan katkaistua negatiivinen takaisinkytkentä valtioiden ja pankkien riskien välillä ja palauttaa luottamus euroon ja pankkijärjestelmään, Euroopan komissio on vaatinut pankkiunionin kehittämistä ottamalla käyttöön yhteinen sääntökirja, jota sovelletaan kaikkiin pankkeihin koko EU:ssa. Tähän sisältyvät yhteinen valvontamekanismi ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi, jotka ovat pakollisia euroalueen jäsenille mutta joihin muut jäsenvaltiot voivat osallistua vapaaehtoisesti.

Tästä laaja-alaisesta uudistusohjelmasta huolimatta tarvitaan lisätoimenpiteitä, jota voidaan vähentää TBTF-pankkien kaatumisen todennäköisyyttä ja vaikutuksia. Tällaisia toimenpiteitä kannatetaan maailmanlaajuisesti, kuten G20-maiden johtajien ja ministerien viimeaikaiset lausunnot osoittavat.

Pankkien kaatumisen vaikutuksia tarkastellen BRRD:n täytäntöönpano tasoittaa tietä normaalien EU:n pankkien hallitulle kriisinratkaisulle ja sitä kautta vähentää tuntuvasti tällaisten pankkien kaatumisesta julkiselle taloudelle aiheutuvia vaikutuksia. Kriisinratkaisuvälineiden käyttö asettaa TBTF-pankkien tapauksessa haasteen niiden laajojen, monitahoisten ja yhdentyneiden tase- ja yhtiörakenteiden vuoksi. Vaikka

mahdollisuus siihen, että julkiseen tukeen joudutaan turvautumaan, on varmasti pienentynyt, se ei silti ehkä vieläkään ole täysin poistunut, jos valtuuksia ei käytetä kaikilta osin kaikissa tapauksissa. Laajan ja monitahoisen pankin kaatumisella voi siksi edelleen olla merkittävä vaikutus. Kaikki tämä saattaa selittää markkinoiden näkemyksiä jäljellä olevista implisiittisistä tuista ja edellyttää lisäselvennystä mahdollisten rakenteellisten lisätoimenpiteiden muodossa. Rakenteiden uudistaminen lisäisi viranomaisten käytössä olevia toimintamahdollisuuksia kaatuvien pankkikonsernien tapauksessa. Hallitun kriisinratkaisun uskottavuuden lisääminen myös parantaisi ennakoivasti markkinakuria ja pankkien tasedynamiikkaa. Rakenneuudistukset voisivat tehostaa BRRD:llä myönnettyjä uusia valtuuksia TBTF-pankkien tapauksessa, kun kriisinratkaisuviranomaisten käsittelemät taseet olisivat erillisiä, toisistaan eroteltuja ja yksinkertaisempia. Tämä helpottaisi pankkikonserniin kuuluvien eri yhteisöjen seurantaa ja arviointia ja lisäisi kriisinratkaisuviranomaisten käytössä olevia vaihtoehtoja. TBTF-pankkeja koskevat lisätoimenpiteet olisivat BRRD:n suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☒ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kestoa ei ole rajattu**.

Asetuksen on määrä tulla voimaan ja sitä on määrä alkaa soveltaa 2015–2017 siten, että omaan lukuun tapahtuvan kaupan kieltoa noudatetaan tammikuusta 2017 ja mahdollisia eriyttämisvaatimuksia heinäkuusta 2018.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁴⁴

Vuoden 2014 talousarviosta lähtien

☐ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

- ☐ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
- ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☒ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

- ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
- ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
- ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- ☐ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
- ☐ julkisoikeudellisille elimille
- ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

⁴⁴

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.*

Huomautukset:

Euroopan pankkiviranomainen (EPV) on sääntelyvirasto, joka toimii komission valvonnassa.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ehdotuksen mukaan komission olisi tarkasteltava ehdotettujen toimenpiteiden toimivuutta säännöllisin välein.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Tähän ehdotukseen liittyvien määrärahojen säännönmukaiseen, taloudelliseen, tehokkaaseen ja tulokselliseen käyttöön ei ennakoida sisältyvän uusia riskejä, joita EPV:n nykyinen sisäisen valvonnan kehys ei kattaisi.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä.

n.a.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta.

n.a.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi EPV:hen sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

EPV liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia EPV:n työntekijöitä.

Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuimien ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia EPV:n varojen edunsaajien tiloissa ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön tiloissa.

EPV:n perustamisesta annetun asetuksen 64 ja 65 artiklassa säädetään EPV:n talousarvion toteutuksesta ja valvonnasta sekä sovellettavista varainhoitoa koskevista säännöistä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moni- vuotisen rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Määrä- rahalaji	Rahoitusosuudet			
		JM/EI-JM (45)	EFTA- mailta ⁴⁶	Ehdokas- mailta ⁴⁷	Kolman- silta mailta	Varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
1.a	12.0302 Euroopan pankkiviranomainen (EBA)	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

⁴⁵ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁴⁶ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁴⁷ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

Säädöksellä on seuraavat vaikutukset menoihin:

- Kahden uuden väliaikaisen toimihenkilön ottaminen EPV:n palvelukseen (2 väliaikaista toimihenkilöä tammikuusta 2016) — ks. liitteestä lisätiedot väliaikaisten toimihenkilöiden tehtävistä ja kustannusten (joista 40 % rahoittaa EU ja 60 % jäsenvaltiot) laskentatavasta.
- Uusiin tehtäviin käytetään henkilöresursseja, jotka ovat käytettävissä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä, ottaen huomioon erillisvirastoja koskeva rahoitussuunnitelma ja budjettirahoitukset, joita sovelletaan kaikkiin EU:n elimiin. EPV:n uusiin tehtäviin tarvitsemat resurssit ovat yhdenmukaiset ja yhteensopivat suhteessa EPV:n henkilöstö- ja rahoitusohjelmointiin, joka on määritelty komission hiljattaisessa tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle – *Hajautettujen virastojen henkilöstö- ja rahoitusresurssien ohjelmointi kaudelle 2014–2020* (COM(2013) 519).

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	1a Älykäs ja osallistava kasvu — taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus
---	--------	---

PO: MARKT			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
• Toimintamäärärahat										
12.0302	Sitoumukset	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Euroopan pankkiviranomainen (EBA)	Maksut	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁴⁸										

⁴⁸ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Budjettikohdan numero		(3)								
MARKT PO:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksut	=2+2a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 1.a kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksut	=5+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksut	=5+ 6								

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	5	"Hallintomenot"
---	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
PO:									
• Henkilöresurssit									
• Muut hallintomenot									
<....> PO YHTEENSÄ	Määrärahat								

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N ⁴⁹	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset								
	Maksut								

⁴⁹

Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi N		Vuosi N+1		Vuosi N+2		Vuosi N+3		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)						YHTEENSÄ		
	TUOTOKSET																		
	↓	Tyyp- pi ⁵⁰	Keski määr. kus- tanuk- set	nro	Kus- tannus	nro	Kus- tannus	nro	Kus- tannus	nro	Kus- tannus	nro	Kus- tannu s	nro	Kus- tannus	nro	Kus- tannus	Luku- määrä yh- teensä	Kustan- nukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 ⁵¹ ...																			
– Tuotos																			
– Tuotos																			
– Tuotos																			
Välisumma erityistavoite 1																			
ERITYISTAVOITE 2 ...																			
– Tuotos																			
Välisumma erityistavoite 2																			
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																			

⁵⁰ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁵¹ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- ☒ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁵²	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YH- TEENSÄ
--	--------------------------	--------------	--------------	--------------	---	---------------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma								

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät⁵³								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät, välisumma								

YHTEENSÄ								
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Henkilöresursseja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁵² Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

⁵³ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☒ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)							
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁵⁴							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 yy ⁵⁵	– päätoimipaikassa						
	— edustustoissa						
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ							

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

⁵⁴ CA = sopimussuhteiset toimihenkilöt, LA = paikalliset toimihenkilöt, SNE = kansalliset asiantuntijat, INT = vuokrahenkilöstö, JED = nuoremmat asiantuntijat lähetystöissä.

⁵⁵ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

- ☒ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- EPV:n uusiin tehtäviin tarvitsemat resurssit ovat yhdenmukaiset ja yhteensopivat suhteessa monivuotiseen rahoituskehitykseen 2014–2020 ja EPV:n henkilöstö- ja rahoitusohjelmointiin, joka on määritelty komission hiljattaisessa tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle – *Hajautettujen virastojen henkilöstö- ja rahoitusresurssien ohjelmointi kaudelle 2014–2020* (COM(2013) 519).
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

[...]

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista⁵⁶.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

[...]

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
Jäsenvaltiot	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶

Katso (vuodet 2007–2013 kattavan) toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☐ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵⁷						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Momentti....		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

--

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

⁵⁷

Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.

Liite: EU:n luottolaitosten häiriönsietokykyä parantavat rakennetoimenpiteet

Arvio: EPV

Komission ehdotuksen mukaan EPV laatii neljä delegoitua säädöstä ja kuusi teknistä standardia, joilla pyritään varmistamaan, että hyvin teknisluonteiset säännökset pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön koko EU:ssa.

Komission olisi hyväksyttävä EPV:n laatimat tekniset sääntelystandardit, jotka koskevat menetelmiä parametrien johdonmukaiselle mittaamiselle ja soveltamiselle laskettaessa kynnysarvoja kaupankäyntitoimien eriyttämiseksi. Komission ja EPV:n olisi varmistettava, että kaikki kyseiset laitokset voivat soveltaa näitä standardeja oikeasuhteisina laitosten ja niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden. Lisäksi komission olisi hyväksyttävä täytäntöönpanosäädöksillä EPV:n laatimat tekniset täytäntöönpanostandardit, jotka koskevat menetelmiä luottolaitosten ja emoyhtiöiden kaupankäyntitoimien määrän laskemiselle ja yhdenmukaista mallia luottolaitosten ja emoyhtiöiden kaupankäyntitoimien kokonaismäärän ja osatekijöiden ilmoittamiselle. Suunniteltu työ edellyttää kahden- ja monenvälisiä kokouksia sidosryhmien kanssa, vaihtoehtojen analysointia ja arviointia, kuulemisasiakirjojen laatimista, sidosryhmien julkista kuulemistä, jäsenvaltioiden valvontaviranomaisista muodostuvien pysyvien asiantuntijaryhmien perustamista ja hallinnointia, tilapäisten asiantuntijaryhmien perustamista ja hallinnointia, kuulemisessa saatujen vastausten analysointia, kustannus-hyötyanalyysien laatimista sekä säädöstekstien laatimista.

Asetuksen oletetaan tulevan voimaan vuoden 2015 loppuun mennessä. EPV:n lisäresursseja tarvitaan sen vuoksi vasta vuodesta 2016 alkaen. Vaadittujen tehtävien hoitamiseen tarvitaan pitkällä aikavälillä kaksi väliaikaista toimihenkilöä.

Komission delegoidut säädökset:

- Parametrit: kumottavissa olevat oletamat (taso, lukumäärä)
- Riskinhallintatuotteiden tarjoaminen: taso, jonka ylittyessä kaupankäyntiyhteisön on tarjottava riskinhallintatuotteita
- Eriyttämistä koskevat säännöt – suuret asiakasriskit: hyväksyttävät luottoriskin vähentämistekniikat
- Maantieteellinen soveltamisala: vastaavuuskriteerit.

Komission tekniset täytäntöönpanostandardit:

- Omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin kieltäminen – menetelmä kaupankäyntitoimien laskemiselle yleisen kynnysarvon tarkoituksiin
- Omaan lukuun tapahtuvan kaupankäynnin kieltäminen – yhdenmukainen malli kaupankäyntitoimien ilmoittamiselle
- Eriyttäminen – parametrit: johdonmukainen mittaaminen ja soveltaminen
- Raportointivelvollisuus (tiedot ja voimaantulo)
- Kauppatietorekisterien rekisteröinti
- Viranomaisten pääsy kauppatietorekisterien tietoihin.

Lisäresursseja koskeva oletus:

- Oletuksena kaksi lisätointa väliaikaisina toimihenkilöinä tehtäväryhmässä ja palkkaluokassa AD7.
- Eri henkilöstöryhmien keskimääräiset palkkakustannukset perustuvat budjettipääosaston ohjeisiin.
- Palkan korjauskerroin (Lontoo) on 1.344.
- Virkamatkakustannukset arvioidaan 10 000 euroksi.
- Työhönottoon liittyvät kustannukset (matka- ja hotellikulut, lääkärintarkastukset, asettautumis- ja muut korvaukset, muuttokustannukset jne.) ovat arviolta 12 700 euroa.

Seuraavien kolmen vuoden aikana tarvittavien määrärahojen lisäystarpeen laskentamenetelmä esitetään tarkemmin seuraavassa taulukossa. Laskennassa otetaan huomioon se, että 40 prosenttia kustannuksista rahoitetaan unionin talousarviosta.

Kustannuslaji	Laskelma	Määrä (tuhansina euroina)			
		2016	2017	2018	Yhteensä
Henkilöstömenot					
11 Palkat ja korvaukset	$= 2 \times 132 \times 1.344$	355	355	355	1 064
12 Työhönottoon liittyvät kustannukset	$= 2 \times 13$	25			25
13 Virkamatkakulut	$= 2 \times 10$	20	20	20	60
YHTEENSÄ: Henkilöstömenot		400	375	375	1 150
josta unionin rahoitusosuus (40 %)		160	150	150	460
josta jäsenvaltioiden rahoitusosuus (60 %)		240	225	225	690